

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

23 oktober 2002

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

ACTUELE VRAGEN

INTERPELLATIES

VERZOEKSCHRIFT SAMENWERKING MET HET COMITÉ VOOR BIJZONDERE JEUGDZORG
HALLE-VILVOORDE

HULDE

AANPASSING VAN HET STATUUT VAN HET PERSONEEL VAN HET ALGEMEEN SECRETARI-
AAT

Inhoud

Nr. 9

Woensdag 23 oktober 2002

Berichten van verhindering	1
Boodschappen	1
Begrotingen	
Indiening en verwijzing	1
Ontwerpen van decreet	
Indiening en verwijzing	1
Voorstellen van decreet	
Indiening en verwijzing	2
Voorstellen van resolutie	
Indiening en verwijzing	2
Verslagen	
Indiening	2
Met redenen omklede moties	
Indiening	3
Verzoekschriften	
Indiening	3
Voorontwerpen van decreet	
Indiening	3
Mededelingen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap	
Indiening	4
Mededelingen van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (MINA-raad)	
Indiening	4
Mededelingen van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV)	
Indiening	5
Jaarverslag	
Indiening	5
Arresten van het Arbitragehof	
Indiening	5
Kennisgevingen van het Arbitragehof	
Indiening	5

Actuele vragen (Regl. art. 82)

Actuele vraag van mevrouw Mieke Van Hecke tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over de deontologische verantwoording voor de uitspraken van de minister betreffende federaal minister van Buitenlandse Zaken Louis Michel

6

Actuele vraag van mevrouw Marijke Dillen tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over de problemen in de open jeugdinstelling De Markt in Mol

Actuele vraag van mevrouw Veerle Declercq tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over de problemen in de open jeugdinstelling De Markt in Mol

7

Actuele vraag van de heer Marino Keulen tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over het akkoord betreffende de verdeling van de radiofrequenties

10

Actuele vraag van de heer Chris Vandenbroeke tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over het behoud van het fonds van architect Eugène Delatte in Vlaanderen

Actuele vraag van de heer Dany Vandenbossche tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over het behoud van het fonds van architect Eugène Delatte in Vlaanderen

11

Actuele vraag van de heer Eddy Schuermans tot de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over de aangekondigde herstructurering van Philips Hasselt

12

Interpellaties (Regl. art. 77)

Interpellatie van de heer Chris Vandenbroeke tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de vermindering van de dotatie van de federale overheid aan de gemeenschappen en gewesten, de weerslag hiervan op de inkomsten van de Vlaamse overheid en de roep naar meer fiscale autonomie

Interpellatie van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de gevolgen van de dotatievermindering voor de begrotingsenveloppe

14

Sprekers : de heren Chris Vandenbroeke, Filip Dewinter, Eric Van Rompuy, Francis Vermeiren,

André Denys en Herman De Reuse en minister Dirk Van Mechelen

Met redenen omklede moties

31

Verzoekschrift betreffende de samenwerking met het Comité voor Bijzondere Jeugdzorg Halle--Vilvoorde

– 1346 (2002-2003) – Nr. 1

Verslag

31

Sprekers : mevrouw Sonja Becq, verslaggever en mevrouw Ria Van Den Heuvel, verslaggever

Hulde

32

Sprekers : de heren Francis Vermeiren en Jacques Laverge

Aanpassing van het statuut van het personeel van het Algemeen Secretariaat

Bespreking en stemming

34

Spreker : mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht, secretaris

Voor herziening vatbare bepalingen van het statuut van het personeel van het Algemeen Secretariaat

Bespreking en stemming

34

Spreker : mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht, secretaris

Regeling van de werkzaamheden

34

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 14.01 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Hilde De Lobel, Ann De Martelaer, Jean Geraerts, Julien Librecht, Jo Vermeulen, Johan Weyts : gezondheidsredenen ;

Dirk Holemans, Freddy Sarens, Jacques Timmermans, Luc Van den Brande, Paul Wille : buitenslands ;

Brigitte Grouwels : ambtsverplichtingen ;

Jan Penris : familieverplichtingen.

BOODSCHAPPEN

De voorzitter : Dames en heren, bij brief van 15 oktober 2002 deelt de voorzitter van het Parlement de la Communauté française mee dat dat parlement zich ter vergadering van die dag heeft geconstitueerd.

Bij brief van 16 oktober 2002 deelt de voorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke Raad mee dat die raad ter vergadering van die dag voor wettig en voltallig is verklaard.

Bij brief van 17 oktober 2002 deelt de voorzitter van de Verenigde Vergadering van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie mee dat die vergadering ter vergadering van die dag voor wettig en voltallig is verklaard.

Bij brief van 18 oktober 2002 deelt de voorzitter van de Assemblée de la Commission communau-

taire française mee dat die assemblee zich ter vergadering van die dag heeft geconstitueerd.

Bij brief van 18 oktober 2002 deelt de voorzitter van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie mee dat die raad zich ter vergadering van die dag heeft geconstitueerd.

BEGROTINGEN**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende ontwerpen van decreet werden ingediend :

- Ontwerp van decreet houdende de eindregeling van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap en van instellingen van openbaar nut voor het begrotingsjaar 1999
– 23 (2002-2003) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting.
- Ontwerp van decreet houdende de eindregeling van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap en van instellingen van openbaar nut voor het begrotingsjaar 2000
– 23-A (2002-2003) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting.

ONTWERPEN VAN DECREET**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende ontwerpen van decreet werden ingediend :

- Ontwerp van decreet tot bekrachtiging van de eindtermen van het derde leerjaar van de derde graad van het gewoon beroepssecundair onderwijs
– 1354 (2002-2003) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid.

Voorzitter

- Ontwerp van decreet betreffende het onderwijs XIV
– 1355 (2002-2003) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid.

VOORSTELLEN VAN DECREET**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende voorstellen van decreet werden ingediend :

- Voorstel van decreet van de heren Jan Van Duppen, Johan Malcorps, mevrouw Ann De Martelaer en de heer Jos Bex houdende bestrijding van de luchtvervuiling binnenshuis en oprichting van een ambulante dienstverlening inzake milieu en gezondheid
– 1347 (2002-2003) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening.
- Voorstel van decreet van de heren Chris Vandebroeke en Kris Van Dijck betreffende de kosteloosheid van het voorschools onderwijs en het basisonderwijs
– 1349 (2002-2003) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid.

VOORSTELLEN VAN RESOLUTIE**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende voorstellen van resolutie werden ingediend :

- Voorstel van resolutie van mevrouw Ingrid van Kessel, de heer Paul Van Malderen, mevrouw Sonja Becq, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen en mevrouw Trees Merckx-Van Goey betreffende de dienstverlening door het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een

Handicap aan personen met een niet-aangeboren hersenletsel

- 1348 (2002-2003) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen.

- Voorstel van resolutie van mevrouw Veerle Declercq en de heren Jacques Laverge, Chokri Mahassine, André-Emiel Bogaert en Jan Laurys betreffende de evaluatie van de tewerkstelling binnen de sociale tewerkstellingsprojecten en de meerwaardeneconomie
– 1357 (2002-2003) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme.

VERSLAGEN**Indiening**

De voorzitter : De volgende verslagen werden ingediend :

- Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Etienne Van Vaerenbergh over het verslag van het Rekenhof over de financiële stromen van het Vlaams Gewest naar de NV Zee-kanaal en Watergebonden Grondheer Vlaanderen
– 37-B (2001-2002) – Nr. 3.
- Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen uitgebracht door mevrouw Riet Van Cleuvenbergen over het beleidsplan Buitenschoolse kinderopvang
– 1232 (2001-2002) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen uitgebracht door mevrouw Sonja Becq en mevrouw Ria Van Den Heuvel over het verzoekschrift betreffende de samenwerking met het Comité voor Bijzondere Jeugdzorg Halle-Vilvoorde
– 1346 (2002-2003) – Nr. 1.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES

Indiening

De voorzitter : De volgende met redenen omklede moties werden ingediend :

- Met redenen omklede motie van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, mevrouw Sonja Becq en mevrouw Ingrid van Kessel tot besluit van de op 10 oktober 2002 door mevrouw Riet Van Cleuvenbergen in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over de aandacht van de minister voor de sector van de ambulante geestelijke gezondheidszorg
– 1345 (2002-2003) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van de heren Jos De Meyer, Jef Van Looy, Carl Decaluwe, Johan De Roo, Eric Van Rompuy en Trees Merckx-Van Goey tot besluit van de op 15 oktober 2002 door de heer Jos De Meyer in commissie gehouden interpellatie tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de actualisering van het Sigmaplan
– 1350 (2002-2003) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van de heer Jan Penris tot besluit van de op 15 oktober 2002 door de heer Jan Penris in commissie gehouden interpellatie tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over eventuele aanvullende gemeentelijke belastingen op de vennootschapsbelastingen
– 1351 (2002-2003) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van de heer Luc Martens, mevrouw Veerle Heeren en de heren Jos De Meyer en Gilbert Vanleenhove tot besluit van de op 17 oktober 2002 door de heer Luc Martens in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de implementatie van de studie betreffende de objectiveerbare verschillen in het onderwijs
– 1352 (2002-2003) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van de heren Jos De Meyer, Luc Martens, Veerle Heeren en Gilbert Vanleenhove tot besluit van de op 17 oktober 2002 door de heren Jos De Meyer en Luc

Martens in commissie gehouden interpellaties tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, respectievelijk over de kosteloosheid van het basisonderwijs en over de kosteloosheid van het onderwijs
– 1353 (2002-2003) – Nr. 1.

- Met redenen omklede motie van mevrouw Brigitte Grouwels en de heren Kris Van Dijk en Luc Martens tot besluit van de op 17 oktober 2002 door mevrouw Brigitte Grouwels in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de toekenning van een afwijkende vakantieregeling aan een Franstalige faciliteitenschool in Sint-Genesius-Rode
– 1356 (2002-2003) – Nr. 1.

VERZOEKSCHRIFTEN

Indiening

De voorzitter : De volgende verzoekschriften werden ingediend :

- Verzoekschrift van de heer Frederik De Baere over het gebruik van alarmkanonnen in de land- en tuinbouw
(4/2002-2003) ;
- Verzoekschrift van de heer Yannick Boes over het gebruik van alarmkanonnen in de land- en tuinbouw
(5/2002-2003) ;
- Verzoekschrift van de heer Patrick Leplae over het gebruik van alarmkanonnen in de land- en tuinbouw
(6/2002-2003).

VOORONTWERPEN VAN DECREET

Indiening

De voorzitter : De volgende voorontwerpen van decreet werden ingediend :

Voorzitter

- Voorontwerp van decreet tot bekrachtiging, wat het Vlaams Gewest betreft, van de artikelen 5 en 13, derde lid, van het koninklijk besluit van 11 december 2001 houdende uitvoering van de wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet en die ressorteert onder het ministerie van Financiën, principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering op 18 oktober 2002

(VR 4/2002-2003) ;

- Voorontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest betreffende de invoering van de euro inzake de verkeersbelasting, principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering op 18 oktober 2002

(VR 5/2002-2003) ;

Deze voorontwerpen van decreet liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELINGEN VAN HET MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

Indiening

De voorzitter : De volgende mededelingen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werden ingediend :

- Beslissing van de Vlaamse Kijk- en Luisterraad voor Radio en Televisie van 11 september 2002 betreffende de klacht van Ph. Dewinter tegen VRT
(DOC 46/2002-2003) ;
- Beslissing van de Vlaamse Kijk- en Luisterraad voor Radio en Televisie van 11 september 2002 betreffende de klacht van M. Van Kerckhoven, L. Van Backle en W. De Wulf tegen vzw Regionale Omroep Oost-Brabant (ROB-televisie)
(DOC 47/2002-2003) ;

- Onderzoek verplaatsingsgedrag Vlaanderen 2 (januari 2000 – januari 2002) – Deel 1 : Methodologische analyse ; Deel 2 : Analyse huishouden vragenlijst ; Deel 3A : Analyse personen-vragenlijst ; Deel 3B : Bijlage analyse personen-vragenlijst
(DOC 55/2002-2003).

Deze mededelingen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELINGEN VAN DE MILIEU- EN NATUURRAAD VAN VLAANDEREN (MINA-RAAD)

Indiening

De voorzitter : De volgende mededelingen van de MINA-raad werden ingediend :

- Advies d.d. 14 oktober 2002 over het voorontwerp van decreet betreffende het integraal waterbeleid
(DOC 42/2002-2003) ;
- Briefadvies d.d. 14 oktober 2002 betreffende de ontwerpvoorstellen van de nieuwe verdragen voor de bescherming van de Schelde en de Maas
(DOC 43/2002-2003) ;
- Advies d.d. 14 oktober 2002 over het ontwerp van decreet houdende maatregelen tot behoud van de erfgoedlandschappen
(DOC 44/2002-2003) ;
- Advies d.d. 14 oktober 2002 over het voorontwerp van CO2/REG-decreet
(DOC 45/2002-2003).

Deze mededelingen van de MINA-raad liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELINGEN VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN (SERV)

Indiening

De voorzitter : De volgende mededelingen van de SERV werden ingediend :

- Advies d.d. 9 oktober 2002 over de bijdrage van de SERV voor de Vlaamse Commissie voor de Sociale Dimensie van de Globalisering (DOC 48/2002-2003) ;
- Advies d.d. 9 oktober 2002 over het voorontwerp van gemeentedecreet (DOC 49/2002-2003) ;
- Advies d.d. 9 oktober 2002 over het ontwerp van decreet houdende maatregelen tot behoud van de erfgoedlandschappen (DOC 50/2002-2003) ;
- Advies d.d. 9 oktober 2002 over het voorontwerp van besluit houdende de instelling van een financieringskanaal voor het basisonderzoek in Vlaanderen (DOC 51/2002-2003) ;
- Advies d.d. 9 oktober 2002 over het Lokaal Sociaal Beleid (DOC 52/2002-2003) ;
- Advies d.d. 9 oktober 2002 over het voorontwerp CO2/REG-decreet (DOC 53/2002-2003) ;
- Advies d.d. 2 oktober 2002 over het ontwerp uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen 2003-2007 (DOC 54/2002-2003) ;

Deze mededelingen van de SERV liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

JAARVERSLAG

Indiening

De voorzitter : Het volgend jaarverslag werd ingediend :

- Activiteitenverslag 2001 van het Financieringsinstrument voor de Vlaamse visserij- en aquicultuursector (FIVA) (DOC 41/2002-2003).

Dit jaarverslag ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

ARRESTEN VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De voorzitter : De volgende arresten van het arbitragehof liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement :

- Arrest nr. 139 van 9 oktober 2002 ;
- Arrest nr. 140 van 9 oktober 2002 ;
- Arrest nr. 141 van 9 oktober 2002 ;
- Arrest nr. 142 van 9 oktober 2002 ;
- Arrest nr. 145 van 15 oktober 2002 ;
- Arrest nr. 146 van 15 oktober 2002 ;
- Arrest nr. 147 van 15 oktober 2002 ;
- Arrest nr. 148 van 15 oktober 2002 ;
- Arrest nr. 149 van 15 oktober 2002 ;
- Arrest nr. 150 van 15 oktober 2002 ;
- Arrest nr. 151 van 15 oktober 2002 ;
- Arrest nr. 152 van 15 oktober 2002.

KENNISGEVINGEN VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De voorzitter : De volgende kennisgevingen van het Arbitragehof betreffende beroepen tot vernietiging en prejudiciële vragen liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement :

- Rolnummer 2510 ;
- Rolnummer 2511 ;
- Rolnummer 2512 ;
- Rolnummer 2517.

ACTUELE VRAGEN (*Regl. art. 82*)**Actuele vraag van mevrouw Mieke Van Hecke tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over de deontologische verantwoording voor de uitspraken van de minister betreffende federaal minister van Buitenlandse Zaken Louis Michel**

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Van Hecke tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over de deontologische verantwoording voor de uitspraken van de minister betreffende federaal minister van Buitenlandse Zaken Louis Michel.

Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, wat zich zaterdagavond heeft afgespeeld in het programma TerZake, waarbij u nogal boutadisch aankondigde federaal minister Michel een rondje te zullen pesten in de toekomst, kunt u natuurlijk afdoen als uitgelokt, overtrokken, uitvergroot of georkestreerde beeldvorming en het incident ridiculiserend naast u neerleggen. Ik heb twee bedenkingen gemaakt toen ik dit op de televisie zag.

De eerste heeft te maken met een deontologisch aspect. Voor elk beroep dat aanspraak wil maken op respect en gezag en dit doet via een deontologische code, wordt altijd eerst gesteld dat men van de uitoefenaars van het beroep vraagt dat ze geen handelingen zouden stellen en geen uitlatingen zouden doen die strijdig zijn met de waardigheid van het beroep. De voorbije jaren heeft het beroep van politicus heel wat aan respect ingeboet. Ons wordt verweten dat de politiek niet meer au sérieux wordt genomen. Dat heeft ook te maken met het feit dat degenen die er een beeld van moeten vormen, politici, en zeker mensen zoals u, die boegbeeld zijn voor de politiek en voor vrouwen in de politiek, die binnenkort lijsttrekker zijn op één of zelfs twee lijsten, die zichtbaar aanwezig zijn bij het grote publiek als vertegenwoordigers van de politiek, dat respect en dat gezag ook moeten verdienen. Dit gebeurt niet met uitlatingen zoals die van zaterdagavond.

Een tweede bedenking heeft te maken met de manier waarop u de uitspraak deed terwijl u zichtbaar genoot van het idee van het spelletje pesten. U zult zich ongetwijfeld hebben laten leiden in de mainstream van een gezellige receptie na een geslaagd

congres. U mag er nu mee lachen, mevrouw de minister, maar heel wat mensen proberen reeds vele jaren binnen hun opvoedingsproject aan kinderen aan te tonen dat pesten geen leuk spelletje is. Van pesten word je niet sterk en groot of in het latere leven weerbaar. Vandaag is aangetoond dat pesten kinderjaren zwaar heeft vernietigd en dat pesten voor sommige jongeren bij hun persoonlijkheidsvorming blijvende kwetsuren heeft teweeggebracht. U weet net zo goed als ik dat pesten binnen het onderwijs nog niet zo lang geleden uit de taboesfeer is gehaald en dat er heel wat inspanningen worden geleverd om de aandacht van de kinderen te vestigen op de mogelijke gevolgen van het pesten. Dit als een leuk spelletje voorstellen, was dus zeker niet het goede signaal. Bij de volwassenen was zelfs eerst een dode nodig om het pesten uit de taboesfeer te halen.

Het enige wat ik nu niet wil, is dat u dit zou ridiculiseren. Ik gun u graag nog het voordeel van de twijfel en ben zelfs bereid nogmaals de kritiek te slikken dat ik geen harde oppositie kan voeren, maar toch wil ik beklemtonen dat u heel wat mensen hebt gekwetst met die uitdrukking rond het pesten, meer bepaald 'het leuke van een rondje pesten'.

Mevrouw de minister, nu de heisa rond wat zaterdagavond gebeurd is, wat geluwd is, wens ik van u te vernemen of u deze uitdrukking – of deze lapsus indien u dat woord verkiest – vandaag nog deontologisch en menselijk verantwoord vindt.

De voorzitter : Minister Vogels heeft het woord.

Minister Mieke Vogels (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, in het heetst van de strijd worden wel eens woorden gebruikt die, als ze achteraf uit hun context worden gehaald, verkeerd kunnen overkomen. Ik denk dat dit hier het geval is. Trouwens, ik heb het woord pesten nadien ook niet meer gebruikt. Ik niet, maar de media wel.

Als ik daar achteraf op terugblik, denk ik dat pesten inderdaad niet het juiste woord was. Net als u besef ook ik ten volle dat pesten voor heel wat mensen een verschikking is. Ik denk daarbij bijvoorbeeld aan het onderwijs of aan bepaalde werksituaties.

Omgekeerd is het echter ook zo dat ik mijn broer wel eens een pestkop durf te noemen. Daarmee heb ik echter geenszins de bedoeling hem echt kwaad aan te doen. Daarmee wil ik zeggen dat het woord pesten in ons taalgebruik verschillende nuances kent.

Vogels

Tegenover al wie ik met dit woord eventueel gekwetst heb, wil ik mij met veel overtuiging verontschuldigen. Ik zal het woord pesten niet meer gebruiken. Toch wil ik ervoor waarschuwen dat we met een reactie op een reactie en daar nog eens een reactie op, niet een zodanig feit gaan creëren dat het op den duur ook een beetje kinderachtig begint te worden en eigenlijk ook een beetje op pesten begint te lijken. (*Applaus bij AGALEV*)

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de voorzitter, ik had gezegd dat ik de minister een podium wou geven om bepaalde zaken recht te zetten. Ik betreur enkel dat ze dit na de reacties op haar uitspraak, die vanuit verschillende groeperingen werden geformuleerd, op maandag niet uit eigen beweging heeft gedaan. Ik hoop dat men deze boodschap zal overbrengen aan de grote groep van mensen die op dat signaal zaten te wachten.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Marijke Dillen tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over de problemen in de open jeugdinstelling De Markt in Mol

Actuele vraag van mevrouw Veerle Declercq tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over de problemen in de open jeugdinstelling De Markt in Mol

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van mevrouw Dillen en mevrouw Declercq tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over de problemen in de open jeugdinstelling De Markt in Mol.

Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, de open instelling De Markt in Mol kampt de jongste tijd met werkelijk een overaanbod aan drugsverslaafden, illegalen, zwaar delinquente en ernstig

gestoorde jongeren, te zwaar voor een open instelling als De Markt. Die instelling is gewoon te werken met jongeren met lichtere dossiers, en dus niet met jongeren die eigenlijk thuishoren in gesloten instellingen, maar daar niet terecht kunnen door een blijvend gebrek aan plaatsen, en dit ondanks alle beloften die daarover reeds werden gedaan. Die jongeren worden dus naar De Markt gestuurd die daarop niet is voorzien, en dit met alle gevolgen van dien.

De laatste dagen en weken hebben de gewelddelicten zich in die open instelling opgestapeld. Het ging niet enkel over verbaal geweld, bedreigingen van de maatschappelijk werkers en zelfs van hun kinderen, maar ook over fysiek geweld, slagen en verwondingen, vechtpartijen, aanvallen met messen en zelfs met 'een tot moordwapen omgebouwde vork', aldus een maatschappelijk werker.

Mevrouw de minister, die situatie is voor het personeel in het algemeen en voor de maatschappelijk werkers in het bijzonder absoluut niet langer houdbaar. Dat is gisteren heel duidelijk gebleken uit de noodkreet van de maatschappelijk werkers in De Markt. Op dit ogenblik zijn 14 van de 59 personeelsleden, dat is 1 op 3, afwezig. Dat komt niet door ziekte, maar doordat ze te kampen hebben met een onaanvaardbare agressie van de jongeren, die ze worden verondersteld te begeleiden. Het is een opdracht waartegen ze niet zijn opgewassen.

Ik citeer de woordvoerder van het gemeenschappelijk vakbondsfront : 'De opvoeders storten een voor een in, en dat zijn heus geen softies. Er zijn mensen die hier al jaren werken en de boel rechtehouden, sterke mensen die op een avond door de knieën zakken, wenend naar huis gaan en met ziekteverlof gaan. De anderen komen met de daver op het lijf werken, en doen 's nachts amper nog een oog dicht.'

Die mensen worden geconfronteerd met een absoluut gebrek aan respect van de jongeren. Dat is ergens logisch, want ze weten toch dat er in de gesloten instellingen geen plaats voor hen is, en dat de mogelijkheden tot bestraffing in De Markt zeer beperkt zijn.

Vandaag draait de instelling op twee derden van het personeel, maar ik vrees dat we in een vicieuze cirkel zullen terechtkomen, want die mensen lijden steeds meer onder de stress, die op dit ogenblik escaleert. Het risico dat ook zij eerstdaags zullen afhaken, is erg groot. De situatie zal niet verbeteren. Het bericht van een jeugdrechter die 2 zware boefjes heeft moeten vrijlaten, omdat ze volgens hem

Dillen

niet thuis hoorden in Everberg en omdat er geen plaats was in Mol, is nog maar een paar dagen oud.

Mevrouw de minister, de situatie in De Markt moet zeer dringend worden opgelost. Hoe zult u de situatie bij hoogdringendheid regulariseren, zodat de maatschappelijk werkers opnieuw op een normale manier hun job kunnen uitoefenen, zonder te worden geconfronteerd met agressie, en waarbij ze opnieuw de mogelijkheid krijgen om de jongeren die daar echt thuishoren, individueel te begeleiden?

De voorzitter : Mevrouw Declercq heeft het woord.

Mevrouw Veerle Declercq (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, in de krant las ik : 'Personeel bezwijkt massaal onder werkdruk'. Iedereen die een dergelijk bericht leest, is bezorgd. Het is heel belangrijk dat we hier aandacht aan besteden. Het personeel wordt gepest, gebeten, met vorken te lijf gegaan en kan geen oog meer dichtdoen. Dat is heel zorgwekkend.

Toch is het belangrijk voor de beeldvorming van de opvoeders- en de jongerenwereld, dat we dit bericht in zijn geheel bekijken. Er moet iets gebeuren voor het personeel. We moeten nagaan waarom er in één instelling zoveel mensen ziek zijn. Zijn er nog andere factoren die daartoe leiden?

Ik benadruk dat mijn bezorgdheid uitgaat naar de jongeren. Zij worden allen op één hoop gegooid, ik zou het zelfs een mesthoop of puinhoop durven noemen. Alle jongeren worden bestempeld als jonge delinquenten of jongeren die misdrijven plegen. Dat klopt niet. Ik heb zelf 7 jaar gewerkt in een jongereninstelling. Het gaat vooral over jonge mensen die gekwetst zijn. Natuurlijk zijn er ook jongeren bij die een misdrijf hebben gepleegd en zij moeten worden gestraft, maar ze moeten ook nieuwe kansen krijgen. Laten we alstublieft niet alle jongeren op één hoop gooien, want dat is een enorm negatief signaal aan die jongeren. Tal van jongeren komen heel goed uit een instelling. Ik spreek uit ervaring. Mensen die 25 jaar geleden in een instelling zaten, nemen nu nog contact op met me. Ze vertellen dat ze het goed maken en een job en kinderen hebben.

Persberichten zoals we onlangs konden lezen, zijn heel nefast voor de betrokken jongeren. De klachten van het personeel moeten natuurlijk ook ern-

stig worden genomen. Ook ik heb ooit een nacht niet durven slapen. Ik durfde de brandwerende deur niet afsluiten uit schrik, want die bood de mogelijkheid om weg te rennen met de jongeren die ook bang waren. Het probleem komt van twee kanten. We moeten daar eerlijk over durven zijn.

Mevrouw de minister, het grote probleem is de grens trekken tussen moeilijk opvoedbare jongeren en gekwetste jongeren enerzijds en de jongeren die een delict hebben gepleegd anderzijds. Beide groepen moeten van elkaar worden gescheiden, maar de grens is vaag. Het is goed mogelijk dat een jongere die het moeilijk heeft een misdrijf pleegt. Het is even goed mogelijk dat een jongere die een misdrijf heeft gepleegd, zijn of haar leven betert.

We moeten echt iets doen aan de problemen. De klachten van het personeel moeten ernstig worden genomen. We moeten zoeken naar oplossingen. Ik was heel blij met het artikel dat vandaag in De Morgen is verschenen, want daarin wordt een ander beeld geschetst. Het artikel brengt het verhaal van opvoeders die blijven geloven in de jongeren. Ze zijn ervan overtuigd dat de jongeren nieuwe kansen moeten krijgen. Natuurlijk mag niet uit het oog worden verloren dat ze iets hebben misdaan en dat ook hun slachtoffers moeten worden gerespecteerd. Nieuwe kansen bieden, is de enige uitweg. Een andere keuze is er niet als we opteren voor de toekomst van de maatschappij. Ook jongeren die het moeilijk hebben, maken deel uit van onze samenleving.

Mevrouw de minister, wat zullen we doen voor het personeel en aan de beeldvorming?

De voorzitter : Minister Vogels heeft het woord.

Minister Mieke Vogels (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, mevrouw Declercq wijst er terecht op dat we de zaak een beetje moeten relativeren, want mevrouw Dillen brengt onterecht een verhaal van verdoemnis. De helft van de geplaatste jongeren in De Markt in Mol kent een problematische opvoedingssituatie. Die jongeren hebben helemaal geen crimineel gedrag. Het zijn zeker geen zware criminelen zoals mevrouw Dillen beweert. Het gaat wel over jongeren die een ouder-kindrelatie of een kind-schoonrelatie hebben die volledig fout is gelopen. Het zijn jongeren die ongeloflijk hard revolteren en daarom worden geplaatst. Vele jongeren zijn gevlucht en werden uiteindelijk door de jeugdrechter naar de halfopen instelling verwezen. Het zijn zeker geen makkelijke jongeren, maar het zijn geen criminele jongeren, want ze hebben nooit een criminele daad gepleegd.

Vogels

De Markt in Mol is geen open, maar een halfopen instelling en ligt naast de gesloten instelling van Mol, De Hutten. Tussen beide instellingen zijn er slechts 2 verschillen en beide hebben een heel strikte structuur. In de gesloten instelling is de bewaking veel strenger omwille van de beveiliging van de samenleving. In de halfopen instelling is er maar een enkele bezetting per leefgroep in plaats van een dubbele. Ik erken dan ook de problemen die door de opvoeders van De Markt worden geschetst. Jarenlang werd niet geïnvesteerd in de gemeenschapsinstellingen. De omstandigheden waarin momenteel moet worden gewerkt, zijn zwaar. Ik ontken dat niet.

Ik voeg hier echter direct aan toe dat we de voorbije jaren al heel wat hebben ondernomen om de situatie te verbeteren. Zo is er de PIP/PEP voor het onderwijs. Sinds 1 oktober 2002 zijn er al 20 mensen aan de slag gegaan. Op termijn moeten 36 mensen werken in de schoolopvang van jongeren. Dat wil zeggen dat jongeren tijdens de schooluren niet meer ten laste zullen zijn van de opvoeder, maar een opleiding volgen. Vanaf volgend jaar zal die schoolopleiding volledig zijn uitgebouwd. Dat zal het werk van de opvoeders een beetje verlichten.

We moeten er verder voor zorgen dat jongeren die niet thuishoren in de gemeenschapsinstellingen, de juiste opvang krijgen. In Mechelen is vanmorgen een huis geopend met 10 plaatsen voor jongeren met een verslavingsprobleem. Die moeten in de eerste plaats worden geholpen om van hun verslaving af te komen. In de loop van de volgende maanden zullen ook de bijkomende bedden psychiatrie worden geopend, zowel de gesloten forensische bedden als de open bedden.

Er was een vraag om in De Markt net als in de gesloten instelling over te gaan tot een dubbele bezetting van opvoeders. We hebben 14 dagen geleden met de vakbonden gepraat. We werken hard aan een oplossing terzake omdat de vraag terecht is. U weet echter ook dat het in een openbare instelling niet kan om van vandaag op morgen personeel aan te werven. Er moet eerst een personeelsplan worden opgesteld. Dat is bijna af. Daarna moeten we proberen de nodige middelen te krijgen. We gaan binnenkort terug aan tafel zitten met de vertegenwoordigers van de vakbond. Tot er een definitieve oplossing is, worden opvoeders van de voorziening in Everberg ingezet in Mol.

In Everberg zitten momenteel 4 jongeren. Uw verhaal, mevrouw Dillen, dat er weer geen plaats was in een gesloten instelling, klopt niet. Er was geen plaats voor een kind van 11 omdat dat er simpelweg niet thuishoort. Een kind van 11 hoort thuis in een speciale voorziening voor kinderen tussen 6 en 12. In de media werd verkeerdelijk gezegd dat er weer geen plaats was in een gesloten instelling. Ik durf me ook af te vragen waarmee we bezig zijn. Als een kind van 11 een fiets pikt, een parkeermeter kraakt of een inbraak pleegt, is dat dan een zwaar crimineel feit? (*Opmerkingen van mevrouw Marijke Dillen*)

Niet als een kind wordt meegezogen door een hoop anderen. Zo'n kind moet in de juiste omstandigheden worden opgevangen. Waar gaan we naartoe? Binnenkort zullen we kinderen van 6 opsluiten in een gevangenis. Laat ons ophouden met alle kinderen en jongeren te criminaliseren. Daar zijn we volop mee bezig. Van de 100 jongeren die in de bijzondere jeugdzorg worden opgevangen, zijn er 85 die worden opgevangen omdat er problemen zijn tussen ouder en kind. Slechts 15 worden er opgevangen omdat ze een misdrijf hebben gepleegd. Laat ons dus stoppen met de jeugd te criminaliseren. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen : Mevrouw de minister, uw antwoord ontgoocht me heel erg. U maakt er een karikatuur van. Het is zeker niet mijn bedoeling om alle jongeren te criminaliseren. U mag de ogen echter niet sluiten voor de werkelijkheid. Vandaag zitten heel veel jongeren in een halfopen instelling die er niet thuishoren. Ze moeten begeleid worden om terug te keren naar het 'normale' leven en ze hebben zich inderdaad niet schuldig gemaakt aan strafbare feiten. Er zijn echter ook een hoop jongeren die dat wel hebben gedaan en die ook niet thuishoren in een halfopen instelling, maar in een gesloten. Omdat ze er niet terechtkunnen, worden ze in De Markt geplaatst met alle gevolgen van dien. De jongeren die er zitten vanwege van een problematische opvoedingssituatie worden er niet mee geholpen om steeds weer geconfronteerd te worden met jongeren die strafbare feiten pleegden.

Ik had het daarnet over de beslissing die de jeugdrechter een paar dagen geleden heeft gevelde. Het ging niet over een jongen van 11 jaar maar over iemand van 14 of 15 jaar. (*Rumoer*)

Omdat het om een eerste feit ging, heeft de jeugdrechter geoordeeld dat de jongere niet moest wor-

Dillen

den doorverwezen naar Everberg maar wel naar een halfopen instelling. Daar was echter geen plaats. Hij werd dan maar vrijgelaten. Mevrouw de minister, dat is de situatie die de bevolking niet langer pikt. We hebben de plicht en de bevoegdheid om dit probleem op te lossen. (*Rumoer*)

De voorzitter : Mevrouw Declercq heeft het woord.

Mevrouw Veerle Declercq : Mevrouw de minister, ik ben blij met de initiatieven die worden genomen. Het is enorm belangrijk dat wordt gestraft als het moet en begeleid als het kan. We moeten de jongeren kansen blijven geven. We hebben geen andere keuze.

In de toekomst zouden we in de commissie moeten nagaan hoe we kunnen voorkomen dat de jongeren in een diepe put terecht komen. Waarom plegen ze misdaden ? We moeten zoeken naar preventieve maatregelen.

De voorzitter : Minister Vogels heeft het woord.

Minister Mieke Vogels : Mevrouw Dillen, laten we eerlijk zijn. Het is de jeugdrechter die oordeelt of iemand al dan niet een gevaar is voor de samenleving. Als iemand iets heeft misdaan, dan oordeelt de rechter of die persoon onmiddellijk moet worden opgesloten. U had het over een veertienjarige. De jeugdrechter heeft in dat geval blijkbaar geoordeeld dat hij niet zo'n grote crimineel is en dat hij niet onmiddellijk moest worden opgesloten omdat hij een gevaar voor de samenleving zou zijn.

De jeugdrechter beslist zelf om die jongere vrij te laten. Het is dan ook niet de verantwoordelijkheid van de minister of van de overheid maar wel de zijne. Waarschijnlijk vond hij terecht dat die kerel voor zijn eerste misdrijf niet moest worden opgesloten. Dat is echter de verantwoordelijkheid van de jeugdrechter en niet die van de minister. Mocht de jongere zo'n groot gevaar zijn geweest, dan was er plaats in Everberg. Hij had dus kunnen beslissen hem op te sluiten.

De samenleving pikt het niet langer dat criminelen die een gevaar vormen niet onmiddellijk worden opgesloten. Dat bleek hier echter niet het geval te zijn. (*Opmerkingen van mevrouw Marijke Dillen*)

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Marino Keulen tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over het akkoord betreffende de verdeling van de radiofrequenties

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Keulen tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over het akkoord betreffende de verdeling van de radiofrequenties.

De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, een mission impossible heeft zijn eindpunt bereikt. Ik gebruik doelbewust die uitdrukking. Het is het gevoel dat spontaan bij me opwelt als we het hebben over het akkoord dat werd afgesloten over de radiofrequenties. Een dossier dat jarenlang synoniem was met het begrip 'probleem' en dat al 12 jaar aansleepte, is eindelijk van de baan. Er is een akkoord tussen de federale overheid en de gemeenschappen en tussen de gemeenschappen onderling. Dit laatste is zeker zo belangrijk.

Mijnheer de minister, wat zijn de afspraken ? Welke timing werd er aan het akkoord gekoppeld om het te implementeren ?

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, het klopt dat ikzelf en veel van mijn voorgangers – en ik kijk met enige nostalgie terug naar het begin van de discussies ten tijde van toenmalig minister Weckx – intensief aan dit dossier hebben gewerkt. Ik denk dat we het grote voordeel hebben gehad dat de Vlaamse administratie de voorbije jaren werd uitgebouwd tot een zeer performante administratie, die zelf de moeilijkste technische berekeningen kon uitvoeren. Dat gaf ons ook de kans om in dat onderhandelingsdossier met meer kennis van zaken op te treden.

De basis van het akkoord werd gelegd op 5 september 2000, toen we de beslissing hebben genomen om in de middenband van de FM terug te keren naar de grotere vermogens van het akkoord van Genève van 1984. Enkel op die manier zijn we er uiteindelijk in geslaagd om in de ether een evenwicht op te bouwen ten opzichte van de grotere vermogens van de Franstalige radio's, zeker in

Van Mechelen

Brussel en aan de taalgrens, die tot op vandaag onophoudelijk onze Vlaamse radio's verstoren.

Het akkoord dat gisteren na nogal wat tussenstappen totstandkwam, is een akkoord over 845 frequenties, waarvan er 412 toekomen aan de Vlaamse Gemeenschap. 32 daarvan worden gebruikt door de openbare zender, de rest is bedoeld voor commerciële radio-initiatieven. Ik wil ook benadrukken dat de 244 frequenties die bestonden in de bovenband, dus van 104.8 tot 107.8, ook werden overgenomen in de nieuwe coördinatie. Op deze manier beschikken we over ongeveer 380 frequenties voor commerciële radio-initiatieven, die ons moeten toelaten in de volgende maanden een nieuw frequentieplan uit te werken. In tegenstelling tot mijn Franstalige collega hebben wij deze frequenties wel reeds gecoördineerd met het buitenland, inzonderheid met Nederland en Frankrijk, zodat we wat dat betreft geen nieuwe obstakels mogen verwachten.

Het is dan de bedoeling om, conform het decreet dat dit Vlaams Parlement drie weken geleden heeft goedgekeurd, op basis van dat nieuwe frequentieplan een nieuwe code uit te schrijven zodat we uiteindelijk opnieuw vergunningen kunnen toekennen aan commerciële radio's voor een periode van negen jaar. Het was de wens van iedereen dat we nu opnieuw erkenningen zouden kunnen geven voor negen jaar en de erkenning niet langer systematisch moeten verlengen voor één of twee jaar. Op die manier ontstaat er voor onze commerciële radio-initiatieven opnieuw rechtszekerheid en kunnen we een einde maken aan de etherchaos. We zullen dus uiteindelijk meer luistercomfort kunnen geven aan de Vlaamse luisteraar.

Ik wil tot slot nog even aangeven wat de moeilijkheid was bij de acht resterende frequenties, vooral in Brussel en aan de taalgrens – ik denk daarbij aan Ath, Doornik en Bergen – waarvoor we een oplossing hebben gevonden. Ik denk dat de heer Van Rompuy beter weet dan ik dat de oplossing vrij evident was : het principe van de directionaliteit werd aanvaard. Er werd aanvaard dat men met een groot vermogen uitzendt naar de eigen taalgemeenschap terwijl de andere taalgemeenschap wordt afgeschermd. Dit principe moet ons toelaten om de radiofrequenties in België op een optimale manier in te vullen. Daarbij kunnen zowel de Duitstalige, de Franse als de Vlaamse Gemeenschap alleen maar overwinnaars zijn. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Chris Vandenbroeke tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over het behoud van het fonds van architect Eugène Delatte in Vlaanderen

Actuele vraag van de heer Dany Vandenbossche tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over het behoud van het fonds van architect Eugène Delatte in Vlaanderen

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heren Vandenbroeke en Vandenbossche tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over het behoud van het fonds van architect Eugène Delatte in Vlaanderen.

De heer Vandenbroeke heeft het woord.

De heer Chris Vandenbroeke (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dit is zelfs geen actuele vraag, maar een toekomstgerichte vraag. Op het einde van de week, namelijk vrijdag en zaterdag, worden in Brussel immers de archieven van Eugène Delatte geveild.

Eugène Delatte was een eminent architect en ook een goede vriend en leerling van Henri Van de Velde. Er worden honderden stukken geveild, die onder meer betrekking hebben op de Universiteit Gent, en dan meer bepaald allerlei plannen en tekeningen in verband met de faculteit Diergeneeskunde en de faculteit Letteren en Wijsbegeerte. Inzonderheid hebben deze stukken betrekking op de 'bijou' van de Universiteit Gent, namelijk de universiteitsbibliotheek, inzonderheid de Boekentoren. Niet alleen het exterieur, maar ook het interieur komen daarin aan bod.

Er is nu een probleem, want deze historisch-culturele erfenis moet worden bewaard. Voor zover ik weet, is daarvoor zeer grote interesse vanwege de Gentse universiteit, maar de middelen ontbreken. Als mijn informatie juist is, heeft de universiteit contact opgenomen met de minister en de cel Erfgoedbewaking om te onderzoeken wat er zou kun-

Vandenbroeke

nen gebeuren. Mijnheer de minister, de heer bOb van Reeth heeft u eveneens benaderd, en dat is terecht.

Het zou godgeklagd zijn als deze erfenis ons zou ontglippen. Volgens mijn informatie zijn een aantal buitenlandse architectuurinstituten geïnteresseerd. Ik neem aan dat de minister er alles wil aan doen om deze erfenis bij ons te houden. Als dat zou lukken, is het nog maar de vraag waar die erfenis wordt ondergebracht, maar dat is een andere zaak. Ik hoop dat er inspanningen zijn geleverd om die erfenis hier te houden. In elk geval ben ik benieuwd naar uw antwoord.

De voorzitter : De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik heb dezelfde vraag als de heer Vandenbroeke. Het is niet de eerste keer dat we het hier hebben over archieven en topstukken die verdwijnen. Ik weet dat het ontwerp van topstukken decreet ondertussen is ingediend. Het komt er dus. Hier wil ik van de minister weten welke initiatieven hij zal nemen om alsnog het archief van Eugène Delatte te verwerven. In dat archief zitten 523 tekeningen, onder meer over de universiteitsbibliotheek en over het voorontwerp van de faculteit Letteren en Wijsbegeerte van de Gentse universiteit.

Het lijkt me logisch dat het Vlaams Architectuurinstituut de Vlaamse instelling is die dat archief zou kunnen beheren. Dat instituut is ondergebracht in deSingel in Antwerpen. Heeft de minister initiatieven genomen om dat archief op zaterdag 26 oktober alsnog in Vlaanderen te houden ?

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, de vraagstellers vestigen terecht de aandacht op het belangrijke erfgoed dat vrijdag en zaterdag op een veiling te koop wordt aangeboden. Het is een openbare veiling, wat betekent dat we niet alle geïnteresseerden kennen. Er is vooral in Duitsland belangstelling, en daar zijn historische redenen voor. Als de overheid zich als koper aanbiedt, willen sommigen daar financieel voordeel uit halen. Ik zal ons standpunt dus afgemeten formuleren.

We hebben afspraken gemaakt om een aantal loten uit wat op de veiling wordt aangeboden, in Vlaanderen te houden. Men vraagt hier hoe dat zal gebeuren, en hoe de stukken achteraf ter beschikking worden gesteld van vorsers en dergelijke. Dat laatste zullen we later bekijken. Ook daar zijn afspraken over gemaakt. Eén, wij trachten hetgeen op de veiling in een aantal loten wordt aangeboden, in Vlaanderen te houden. Twee, als het in Vlaanderen blijft – wat gedeeltelijk van de prijs afhangt – dan is er afgesproken dat het archief ter beschikking wordt gesteld van het publiek en voor vorsing wordt opengesteld. Ik wil om begrijpelijke redenen geen verdere details kwijt over de wijze waarop onze aanwezigheid op de veiling wordt georganiseerd.

De voorzitter : De heer Vandenbroeke heeft het woord.

De heer Chris Vandenbroeke : Ik dank de minister voor zijn antwoord en wens hem veel succes toe.

De voorzitter : De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche : Ik wens daar niet veel aan toe te voegen en ben gerustgesteld omdat u op zijn minst een poging doet om het archief in Vlaanderen te houden. Het is niet aangewezen om de wijze waarop dat zal gebeuren of de hoeveelheid middelen hier in het parlement mee te delen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Eddy Schuermans tot de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over de aangekondigde herstructurering van Philips Hasselt

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Schuermans tot de heer Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over de aangekondigde herstructurering van Philips Hasselt.

De heer Schuermans heeft het woord.

De heer Eddy Schuermans (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de werknemers van Philips Hasselt voeren actie vandaag. Zij vrezen dat de derde herstructurering

Schuermans

van hun bedrijf in anderhalf jaar tijd zal meebrengen dat hun job verdwijnt. De werknemers van de afdeling storage hebben vernomen dat er een herstructurering aankomt. Binnen 8 weken zullen zij weten of hun afdeling überhaupt nog zal bestaan of volledig wordt gesloten en honderden mensen hun werk zullen verliezen. Nog niet lang geleden is de grootste afdeling, namelijk de printafdeling, overgedragen aan een Amerikaanse groep, die eveneens een herstructurering in het vooruitzicht stelt en waarvan de gevolgen vandaag evenmin gekend zijn.

Het is geen alleenstaand feit. Oktober is een zwarte maand voor werkend en ondernemend Vlaanderen. Ik heb een lijstje bij met een aantal typische gevallen. Het is een indrukwekkende reeks. In Alcatell België, Bayer Antwerpen, Telindus, Fantebel Lighting in Turnhout, Richer Bouw in Ieper, Brepolis in Turnhout, Mevi in Bavikhove, FedEx Logistics, Siemens Atea in Herentals, Nitec in Oudenaarde, Tessenderlo Chemie, overal tekenen zich deze maand collectieve ontslagen af.

Het gaat niet langer op dat de meerderheid hier en in het federale parlement zegt dat dit een gevolg is van een klein economisch dipje en dat de commentaren van christen-democraten afkomstig zijn van verzuurde mensen die het verkeerd voor hebben. Met de houding die vandaag wordt aangenomen, en door geen actie te ondernemen, worden verzuurde mensen gecreëerd, niet in dit halfrond, maar aan de poorten van Atea, Siemens, Philips en anderen. Als de regering blijft volhouden dat dit maar een economisch dipje is dat de discussie niet waard is, creëert ze verzuurde mensen.

Het gaat bij Philips niet langer alleen om ongeschoolde mensen, waar we alle respect en aandacht voor hebben, maar ook om geschoolde, jonge mensen die eveneens hun job verliezen. Ik denk aan gegradueerden in de elektronica of industriële ingenieurs, goed gevormde gemotiveerde mensen die hun job verliezen en ook aan nieuwkomers op de arbeidsmarkt, die niet kunnen binnentreden in de bedrijven waar zij tot enige jaren geleden nog graag geziene gasten waren.

Het debat dat onze fractievoorzitter heeft gevraagd is dringend nodig. Er moet over jeugdwerkloosheid worden doorgepraat en bedacht wat we vandaag kunnen doen. De Vlaamse regering, die altijd van de partij is om lintjes door te knippen, communiceert steeds zeer uitdrukkelijk over successen. Wanneer er zich drama's voordoen, zoals in

het geval van Philips Hasselt, blijft de Vlaamse regering echter oorverdovend stil.

De betrokken werknemers hebben 8 weken van onzekerheid voor de boeg. Welke actie wilt u ondernemen om deze arbeidsplaatsen te vrijwaren? In welke mate wilt u met de directie van Philips overleggen? Welke strategie zult u in dit verband hanteren?

Philips Hasselt heeft aan de overheid steeds een goede partner gehad. Dit geldt zeker voor het lokale bestuur. Onlangs is op de Philipssite nog een nieuwe research campus uitgebouwd. Ook de werknemers van het bedrijf hebben zich steeds flexibel opgesteld. Ze hebben steeds beseft dat markten evolueren en dat aanpassingen noodzakelijk zijn. Nu deze werknemers met onzekerheid en met een gebrek aan perspectieven worden geconfronteerd, stelt de Vlaamse regering zich niet als een bondgenoot op. Deze houding, die de werknemers angst heeft aangejaagd, zal voor heel wat verzuring zorgen. Ik vraag me dan ook af hoe de Vlaamse regering dit probleem in de loop van de komende 8 weken wil aanpakken. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter : Minister Gabriels heeft het woord.

Minister Jaak Gabriels (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, we mogen dergelijke dossiers niet selectief behandelen. Het is allicht niet in de pers verschenen dat ik vorige week 2 nieuwe investeringen van bedrijven heb geopend. In Antwerpen heeft Degussa-Huls meer dan 6 miljard frank geïnvesteerd. In Geel heeft Gensheim meer dan 4 miljard frank geïnvesteerd. In het kader van deze investeringen zullen honderden nieuwe arbeidsplaatsen worden gecreëerd.

Dit betekent uiteraard niet dat we de bestaande problemen in een aantal sectoren moeten verzwijgen. De ICT heeft het bijzonder moeilijk. Aangezien dit probleem zich wereldwijd stelt, kan dit niet alleen de Vlaamse regering worden verweten. Bovendien bevinden de mensen die bevoegd zijn om dergelijke beslissingen te nemen zich vaak ver van Vlaanderen.

Beslissingen van bedrijven lokken vaak kettingreacties uit. De meeste bedrijven hebben eigenlijk zeer voorspelbaar op de aangekondigde besparingen bij Alcatel gereageerd. Wanneer in de ICT bepaalde wereldwijde bewegingen op gang komen, kan eigenlijk geen enkel bedrijf hieraan ontsnappen. Dit betekent uiteraard niet dat de Vlaamse regering met gekruiste armen moet toekijken. We

Gabriels

mogen er niet van uitgaan dat het hier een onafwendbare evolutie betreft. We moeten alternatieven zoeken.

Wat de concrete problemen bij Philips Hasselt betreft, hebben we in eerste instantie uiteraard contact opgenomen met de bedrijfsleiding van Philips België en van Philips Nederland, waar een aantal onrustbarende beslissingen zijn genomen. We hebben samen alternatieven gezocht. Hoewel deze alternatieven verre van onrealistisch zijn, wil ik ze voorlopig zeer vertrouwelijk behandelen. De onderhandelingen met de betrokken mensen en instanties zijn nog lopende. Indien we deze mogelijkheden vroegtijdig openbaar maken, brengen we misschien de resultaten van de besprekingen in het gevaar.

Ik wil hier evenwel benadrukken dat we niet lijdzaam toekijken. Belangrijke economische krachten in Vlaanderen zijn bij deze onderhandelingen betrokken. Zodra we een alternatief hebben ontwikkeld, zullen we de verontruste werknemers van Philips Hasselt op de hoogte brengen. Om zeker te zijn dat de betrokken actoren toehappen, heb ik evenwel nog wat onderhandelings tijd nodig. Indien we in verband met dergelijke dossiers resultaten willen boeken, is het zeer belangrijk dat we het hoofd koel houden. We mogen geen voorbarige berichten verspreiden, indien we niet zeker zijn dat ze later zullen worden bewaarheid. Een dergelijke houding zou niemand ten goede komen. We willen dergelijke dossiers op een zeer ernstige wijze behandelen.

De voorzitter : De heer Schuermans heeft het woord.

De heer Eddy Schuermans : Mijnheer de voorzitter, het is gebruikelijk de minister voor zijn antwoord te bedanken. In dit geval heb ik het hier moeilijk mee. Ik ben uiteraard niet blind voor de aangehaalde nieuwe investeringen. Wie de balans maakt, zal evenwel vaststellen dat de binnenlandse werkgelegenheid voor het eerst sinds 1994 is gedaald. De oorzaak van deze daling is uiteraard de lange reeks sluitingen en afdankingen die ik in mijn vraag heb aangehaald.

Ik ben het eens met de minister dat we het hoofd koel moeten houden. We mogen de betrokken werknemers evenwel niet te lang in de kou laten staan. De minister zou op korte termijn een signaal moeten geven. Hij moet de werknemers tonen dat hij hen niet enkel lippendienst bewijst en dat er

nog steeds een perspectief is voor de hoogtechnologische activiteiten van bedrijven als Philips Hasselt.

Minister Jaak Gabriels : Mijnheer de voorzitter, ik moet nu weggaan, want ik ontvang straks een comité uit de Kempen dat bezig is een dossier op te stellen. Samen met dit comité, dat bestaat uit werkgevers, werknemers en politieke afgevaardigden, volgen we deze situatie niet alleen op de voet, maar trachten we ook alternatieven te ontwikkelen die zekerheid geven. Het is steriel om uit wereldwijde beslissingen te concluderen dat we machteloos staan. Wij proberen een andere weg in te slaan.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

INTERPELLATIES (*Regl. art. 77*)

Interpellatie van de heer Chris Vandenbroeke tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de vermindering van de dotatie van de federale overheid aan de gemeenschappen en gewesten, de weerslag hiervan op de inkomsten van de Vlaamse overheid en de roep naar meer fiscale autonomie

Interpellatie van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de gevolgen van de dotatievermindering voor de begrotingsenveloppe

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn de samengevoegde interpellaties van de heer Vandenbroeke tot de heer Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de vermindering van de dotatie van de federale overheid aan de gemeenschappen en gewesten, de weerslag hiervan op de inkomsten van de Vlaamse overheid en de roep naar meer fiscale autonomie en van de heer Van Rompuy tot minister-president Dewael, over de gevolgen van de dotatievermindering voor de begrotingsenveloppe.

Minister Van Mechelen zal antwoorden in naam van minister-president Dewael.

De heer Vandenbroeke heeft het woord.

De heer Chris Vandenbroeke (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ge-

Vandenbroecke

achte leden, het verheugt me zeer dat we door deze interpellaties toch minstens een mini-debat in de plenaire vergadering kunnen voeren over de stand van zaken van de begrotingsopmaak. Waarom verheugt me dit ? Omdat ik vind dat we verkeerd bezig zijn in dit Vlaams Parlement. Dan druk ik me nog eufemistisch uit. We weten allemaal wat de goegemeente te goeder trouw over ons denkt. Het parlement wordt wel eens omschreven als 'de praatbarak in Brussel'. Zo hoort het ook : dat is de eigenheid van de democratie. Hier moet de discussie kunnen worden gevoerd.

Bij het begin van dit parlementaire jaar stelde mevrouw Demeester hier in haar hoedanigheid van tijdelijk voorzitter dat het – los van de nuttige werkzaamheden in de commissies – in de plenaire vergadering was dat we het plenaire debat moeten krijgen. Hier moet men woord en weerwoord krijgen. Kort nadien en in het verlengde van dit betoog van mevrouw Demeester schreef u, mijnheer de voorzitter, een vrije tribune die ik ten eerste heb gewaardeerd. In het artikel vroeg u zich af in welke stijl dit nu moest gebeuren. Moest dit iets meer emotioneel, in de Latijnse stijl gebeuren, of moest het onderkoeld gebeuren ? Dat laat ik buiten beschouwing, maar wie de werkzaamheden van deze assemblee volgt en eerlijk is, die moet het eens zijn met mijn pijnlijke vaststelling : dit is geen praatbarak. Dit is aan het verworden tot een slaapbarak. Godzijdank kunnen we hier even een klein debat voeren over de essentie van de essenties, namelijk de begroting.

Er was de Septemберverklaring. Er hebben wat routinewerkzaamheden plaatsgevonden, maar debatten ten gronde zijn er niet. Een agenda was er vandaag nauwelijks. Volgende week is er uiteraard het reces. Vervolgens zouden we afronden met de begrotingsbesprekingen. Dit is – en mijn verontschuldigen voor het woordgebruik – godgeklaagd. We staan op een kruispunt der wegen. Het is nu dat we de toekomst van Vlaanderen kunnen voorbereiden, met alle uitdagingen die er zijn. Ik ga daar nu niet verder op in.

Men blijft echter rond de pot draaien. Men brengt een goednieuwsshow. Alles is mooi. In de vorige legislatuur werden door de toenmalige CVP liedjes gezongen van : 'Mooi, het leven is mooi.' Nu krijgen we de variant van de VLD, met name de goednieuwsshow. Vlaanderen doet het zeer goed. Men vertikt het echter om zich heel eventjes te bezinnen over de uitdagingen. Die zijn namelijk immens. We zullen daar later nog op terugkomen.

Rekening houdend met het feit dat er zoveel uitdagingen zijn, aanvaard ik niet dat we hier in een slaapbarak zitten. Er zijn uitdagingen op het vlak van tewerkstelling en economie. Er zijn de oplopende cijfers van werkloosheid en jeugdwerkloosheid. De hooggeschoolden staan – excuus opnieuw voor het woordgebruik – nu ook 'aan den dop'. Er zijn immense problemen op het vlak van milieusanering. Er zijn immense problemen om de welzijnssector te kunnen blijven handhaven. Er zijn immense problemen met de voorbereiding van de kennismaatschappij. Ik hoor altijd de primus inter pares – de minister-president – zeggen : 'En daarom is het nu te doen in Vlaanderen : de voorbereiding van de kennismaatschappij.' Blijkbaar zijn er echter geen centen voor.

Collega's, straks sluiten we het ancien régime af voor wat het pedagogisch gegeven van het hoger, universitair – zijnde tertiair – onderwijs betreft. We gaan dit inpassen in het structuurdecreet, of noem het het Bolognadecreet, of noem het het BA/MA-decreet. Ten gronde is daar echter nooit over gediscussieerd, laat staan dat er centen voor zullen zijn.

Nu kom ik 'to the point'. Er is de goednieuwsshow. Wie niet ziende blind is, weet dat er immense uitdagingen zijn. Om die aan te pakken, heeft men natuurlijk een begroting nodig. Bij voorkeur gaat het dan om een begroting in evenwicht, liefst nog met een overschot, zodat men initiatieven kan nemen.

De vraag is dan natuurlijk : wat nu met de begroting ? Ik kom daar onmiddellijk toe. Eerst wil ik nog enkele zinnen wijden aan het voorbereidende begrotingswerk zoals we het hier gepresenteerd gekregen hebben door de minister-president bij de Septemберverklaring. Ook hier was er weer sprake van een goednieuwsshow.

Wat ging daar echter aan vooraf ? Dat was je reinste carrousel. Het leek me bijna goochelkunst. In de maand juli kregen we het bericht van de SERV dat er gesleuteld zou moeten worden a rato van – afgerond – 300 miljoen euro.

Mijnheer de minister, kort nadien was er een geheimzinnige nota, komende uit uw pen. We mochten dit blijkbaar niet weten, maar we hebben die dan toch gekregen. Het zou geen 300 miljoen euro zijn, maar het zou veeleer gaan om ongeveer 600 miljoen euro. Dat was dus het bedrag dat bezuinigd of gesaneerd moest worden.

Dan is er de volgende fase. Op een mooie voormiddag komt de regering samen en realiseert ze zich dat er voor liefst 250 miljoen euro gesaneerd moet

Vandenbroeke

worden. Ik lees dit recent in de persberichten, herhaald door de minister-president, want we zullen waarschijnlijk opnieuw eens zo een oefening moeten doen.

Wat is nu het einde van het verhaal ? De minister-president komt hier de Septemberverklaring brengen. Alles is in orde. Er is een goednieuwsshow. Wat de cijfertaal van de begroting betreft, is er een evenwicht. Meer zelfs, overeenkomstig de HRF-norm – de strengste norm – is er een serieuze reserve.

De inkt van de Septemberverklaring is echter nog niet droog, of daar gebeurt het. Uit federale hoek, bij monde van het Instituut van de Nationale Rekeningen INR, vernamen we dat er moet worden gecorrigeerd. Men had zich immers vergist in de parameters. De economische groei was lager dan ingeschat, en men had zich ook vergist op het punt van de inflatie. Daardoor was er de voorbije jaren, 1999, 2000 en 2001, manifest te veel aan dotaties gestort. Het zou gaan om maar liefst 210 miljoen euro. Dat geld hoeft niet te worden teruggestort, maar het resultaat blijft hetzelfde : voor de begroting van 2003 zal 210 miljoen euro niet beschikbaar zijn.

Daarna wordt het helemaal ongelooflijk. De inkt van het rapport van het INR is nog niet droog, of uit federale hoek komt al een nieuwe mededeling dat de deelstaten voortaan op een andere manier zullen bijdragen tot de financiering van het Pensioenfonds. Vlaanderen is altijd correct en eerlijk omgegaan met de aanwerving en tewerkstelling van ambtenaren. Dat kan van de zuiderburen uit de Franse Gemeenschap en het Waals Gewest absoluut niet worden gezegd. Toch wordt nu zomaar gesteld dat de deelstaten in de toekomst lineair zullen meebetalen. Voor de eerstvolgende jaren betekent dat voor de Vlaamse regering een factuur van afgerond 30 miljoen euro.

De regering, en inzonderheid de minister-president, stelt en herhaalt te pas en te onpas dat we nood hebben aan meer fiscale autonomie. Dat zou er trouwens nog maar aan ontbreken. De realiteit is echter heel anders. De federale overheid intervineert in toenemende mate. Ik heb al 2 voorbeelden gegeven waarmee ze de manoeuvreerruimte van Vlaanderen hypothekeert. Ik voeg er nog een paar voorbeelden aan toe.

De federale overheid wil de vennootschapsbelasting herzien. Op zich is dat een schitterend idee.

Het moet echter een neutrale operatie zijn. Om dat te bereiken, zullen de kosten verhaald worden op de deelstaten, en op Vlaanderen in het bijzonder, door het schrappen van de aftrekbaarheid van de bedrijfsheffingen. We hebben daar al eindeloos over gediscussieerd in de commissie, en ik heb al gewaarschuwd voor de gevolgen. Ik doe dat nu opnieuw.

Omdat de hervorming van de vennootschapsbelasting neutraal moet zijn, zijn de heffingen van de deelstaten dus niet meer aftrekbaar. Daarmee pakken we een typisch Vlaamse sector als de textiel, die, met zijn 50.000 werknemers, eronderdoor dreigt te gaan. Tijdens een hoorzitting vorige week hebben we kunnen vernemen dat ook de wasserijen, met hun bijna 8.000 werknemers, ten onder gaan als er niet wordt opgetreden. Een derde voorbeeld is dat van de ontluikende agro-industrie, die bijvoorbeeld in de regio Tielt-Roeselare, in het Meetjesland en in andere regio's goed bezig is. Ook die sector wordt gepakt.

Bovendien is het fameuze probleem met de factuur van Aquafin nog altijd niet uitgeklaard. Tot nader order moeten we ook die ophoesten. In Belgische frank is het een miljardenfactuur ; in euro goed voor tientallen miljoenen euro. Dan is er ook nog de Beaulieurekening. Er moet 40 miljoen euro worden teruggestort. Ook dat is een Vlaamse materie. Wat wordt er federaal genoteerd, al dan niet per vergissing ? Het wordt in de federale begroting ingeschreven ! Collega's, zet dit nu eens allemaal op een rijtje : geef toe dat het niet meer schoon is. We weten niet meer waar we staan.

De minister-president zegt over deze gegevens dat we eens zullen nagaan of we geen Vlaamse vertegenwoordiger kunnen hebben in het INR. Mijnheer de minister, zal dit de oplossing zijn ? We zullen zien.

De minister-president zegt ten tweede dat we misschien in de toekomst de Septemberverklaring ofwel moeten afschaffen, ofwel enkele weken verdagen, want het INR komt met de inschatting van de dotaties altijd helemaal op het einde van september, dus net na de Septemberverklaring. Dat betekent dat we het Reglement van deze assemblee moeten aanpassen en artikel 75 herzien. We zullen dan niet meer spreken over de Septemberverklaring, maar over de Oktoberverklaring. Voor mij niet gelaten, maar is dit de oplossing voor de pijnpunten ?

Ten derde zegt de minister-president dat we de voorbije jaren teveel hebben gekregen. Er zijn ver-

Vandenbroeke

gissingen gebeurd op het vlak van het BNI. Het moet niet teruggestort worden, maar het zal even moeilijk zijn en we zullen eraan moeten remediëren. Dus zegt de minister-president dat dit zal worden herzien in de budgetcontrole. Mijnheer de minister, dan zie ik liever een andere procedure. Bij de opmaak van de federale begroting vorig jaar hoorde ik federaal minister Vande Lanotte zeggen dat er nieuwe feiten waren en dat er dus een nieuwe begroting moest worden opgemaakt. Het lijkt me evident, mijnheer de minister, dat we dit probleem niet oplossen in de budgetcontrole. We zullen de discussies toch niet in november of december starten als we niet meer weten waar we zullen uitkomen? Hier is een tweede zit aangewezen, een herziening. U kunt er niets aan doen, mijnheer de minister, er is teveel doorgestort, de parameters waren verkeerd, maar het lijkt me de evidentie zelf dat we van u nu nieuwe cijfers krijgen.

‘Meer fiscale autonomie’ is de repliek van de minister-president. ‘Op deze manier gaat het niet meer, we zijn een krijgparlement en hebben een krijgsgroting’. De Lambermontakkoorden waren peanuts vergeleken bij wat er nu gebeurt. Toen hebben we een beetje geld gekregen, maar ondertussen zegt het federaal niveau dat het er tabula rasa mee zal maken en in toenemende mate zal interveniëren. De manoeuvreerruimte van de Vlaamse regering moet worden terugschroefd. Ik heb de voorbeelden gegeven.

De minister-president schrijft ter gelegenheid van 11 juli een boekje met als titel ‘Vlaams manifest’. Maar laten we ook hier eerlijk zijn, dit is geen Vlaams manifest, dit is manifeste onzin. We moesten meer autonomie krijgen, maar het tegendeel is waar. Wat zult u doen? U bluft maar over meer fiscale autonomie, maar het tegendeel is waar: ze wordt terugschroefd.

Ik maak de slotsom. Waar is de tijd dat hier werd gesteld door de primus inter pares, minister-president Patrick Dewael, in september 1999: ‘Het kan niet op. Het manna valt in onze schoot, vrij te besteden.’ Ik hoor het hem nog zeggen. Als dat geen schitterende start is van paarsgroen! Toen was er 165 miljard frank vrij te besteden. Twee weken nadien werd dat zelfs afgerond naar boven: 200 miljard frank in onze schoot!

Die euforie is voorbij, want die middelen hebt u niet meer. U zit met een begroting die in theorie een overschot vertoonde, maar ze moet worden hertekend. Uw begroting komt in het rood te

staan! Collega’s, nu zou ik eigenlijk een Limburgs accent moeten hebben: u gaat in het rooood. U hebt geen middelen meer, terwijl de uitdagingen eminent zijn. Ik heb er een paar onder de aandacht gebracht.

Daardoor krijgen we intern – binnen de regering én binnen deze assemblée – nog meer spanningen dan er al waren bij de Septemberverklaring. Dit was zeker geen kinderachtigheid. Laat de kinderachtigheid iets zijn van het federale parlement.

Hier heb ik mij monde van bepaalde personen – waaronder de heren Sannen en Vermeulen en de ministers Dua en Vogels – horen zeggen dat het eindelijk gedaan moet zijn met dat weggeven – gedaan met de cadeaustijl. We hebben centen nodig voor de solidariteit en voor de collectieve besteding. Die spanningen waren er reeds in september, maar toen had men ze nog vrij goed onder controle. Ondertussen zijn we vele maanden verder en blijkt dat zwaar ingeleverd moet worden, dat de begroting hertekend moet worden en dat de verwachte middelen er niet langer zijn.

Mijnheer de minister, wie niet ziende blind is, ziet die spanningen ook bij uw achterban. Men kan niet blijven blufpoker spelen rond fiscale autonomie, rond vennootschapsbelastingen en rond allerlei hervormingen als men ziet dat Vlaanderen door de federale overheid monddood wordt gemaakt.

Ik ben echt benieuwd naar uw antwoord. Ik gun u een tweede zit met nieuwe cijfers. Ik kan nu reeds zeggen dat ik namens N-VA een motie zal indienen. (*Applaus bij CD&V en het VB*)

De voorzitter: Vooraleer het woord te verlenen aan de heer Van Rompuy wens ik even te reageren op de heer Vandenbroeke die het had over het slaapparlement. Een slaapparlement zou betekenen dat er slapende parlementsleden zijn.

Ten eerste heb ik zelf een brief geschreven aan de parlementsleden. Ik heb gevraagd naar aanwezigheid in de commissies om een en ander te optimaliseren. Ik wil formeel protesteren tegen de bewering dat maatschappelijke problemen niet aan bod zouden kunnen komen in de commissies of in dit parlement.

Het is al te gemakkelijk om te verwijzen naar de plenaire vergadering. We hebben er immers samen voor gekozen om het accent te leggen op de commissies. Sta me toe een aantal voorbeelden aan te halen uit de werkzaamheden van vorige week. Zo is er een gedachtewisseling geweest over de vrijma-

Voorzitter

king van de energiemarkt, een actuele en maatschappelijke uitdaging. Er was een gedachtewisseling over de gemeentelijke inkomsten. Zowel de cross border lease als andere mininkomsten voor de gemeenten zijn daarbij ter sprake gekomen. Vorige week werd hier ook de beheersovereenkomst met de VRT behandeld. Daarnaast was er de discussie over het inburgeringsbeleid, alsook de discussie over het fiscaal statuut van de milieuheffingen. Andere punten die aan bod gekomen zijn, zijn Europa, het economisch ondersteuningsbeleid, het Vlaams jeugdbeleid, de kosteloosheid van het onderwijs en de recente stijging van de werkloosheid. Daarmee wil ik aantonen dat een aantal van de themata die u hebt geciteerd, deze week door dit parlement werden behandeld.

Het is geen enkel parlamentslid verboden de werkzaamheden van de commissies bij te wonen, ook al is men geen lid van die commissie of commissies. Men moet er dus mee opletten zoiets te beweren. Door zoiets te beweren, geeft men zichzelf eigenlijk kritiek. (*Applaus bij de meerderheid*)

De heer Vandenbroeke heeft het woord.

De heer Chris Vandenbroeke : Mijnheer de voorzitter, ik heb mijn woorden goed gewikt en gewogen. Ik heb ook gezegd dat die woorden sommigen pijn zouden doen. Ik meen tussendoor ook gezegd te hebben dat er in de commissies heel hard wordt gewerkt. Als voorbeeld heb ik enkel verwezen naar de agenda van de plenaire vergadering van vandaag. Tempus fugit, want volgende week hebben we alweer reces.

Begrotingswerk is een cruciale aangelegenheid. De begrotingsdiscussies zullen weldra worden aangevat. Volgens mij kunnen die echter niet van start gaan. Om die reden heb ik gezegd verheugd te zijn dat we – door omstandigheden buiten mijn wil om – vandaag de kans krijgen dit minidebat te voeren.

Uiteraard respecteer ik meer dan wie ook de wet op de privacy, maar wat is de essentie van een debatacultuur? Gelukkig zijn hier al veel mensen bijgekomen. Mijnheer de voorzitter, ik deel uw bezorgdheid. Hoe meer u dit parlement kunt opwaarderen, hoe liever ik het heb. Als u me mijn verspreking kwalijk neemt, dan verontschuldig ik me daarvoor.

De voorzitter : Mijnheer Vandenbroeke, ik heb alleen willen zeggen dat er kansen genoeg zijn om te discussiëren, maar men moet die kansen grijpen.

Het is ons aller zorg om dit parlement te herwaarderen. Ik heb de indruk dat die kansen minder worden gegrepen, en wel door alle fracties. Ik neem daar akte van. Ik heb een aantal remedies voorgesteld, maar dat betekent dat ieder van ons zijn verantwoordelijkheid moet nemen. Ik wil niet dat we in de plenaire vergadering met evenveel mensen discussiëren als in de commissie. Het moet voor iedereen duidelijk zijn, dat de sancties veel verder zullen gaan dan vandaag het geval is. (*Applaus*)

De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter : Mijnheer de voorzitter, ik ben het volledig met u eens. Niet alleen het parlement heeft hierin een verantwoordelijkheid, maar zeker ook de regering. De minimale bevoegdheden waarover het parlement beschikt, is één van de redenen waarom we misschien de indruk wekken wat minder te presteren dan het federale parlement. Als de agenda's soms zeer mager zijn gevuld, dan is dat voor een deel ook het gevolg van de minimale activiteit die deze meerderheid aan de dag legt. Als de regering geen ontwerpen van decreet indient, mag men dat het parlement en zeker de oppositie niet verwijten.

Als ik vandaag vaststel dat de minister-president tijdens dit toch wel heel belangrijke debat over een bedrag van 8 miljard frank dat we niet krijgen van de federale overheid om allerlei redenen die hier ter sprake komen, afwezig blijft en één van zijn ministers stuurt, dan moeten we een signaal sturen naar de regering dat de herwaardering van het parlement ook een engagement betekent voor de regering. Op dit moment gebeurt dat te weinig. De afwezigheid van de minister-president is daarvoor zeker symbolisch en typerend. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : Mijnheer Dewinter, het zal u verwonderen, maar ik ben het grotendeels eens met wat u zegt. Ik heb aan de regering duidelijk gemaakt dat we normaliter op woensdag plenaire vergadering hebben en dat iedereen hier zou moeten aanwezig zijn. Andere, voor Vlaanderen belangrijke organisaties uit het middenveld, organiseren grote congressen op een woensdag. Ze nodigen alle parlementsleden en ministers uit om daar te spreken. Als een minister niet gaat, dan hebben die organisaties een groot probleem. In feite moeten de ministers op dat moment in het parlement zijn. Ook die organisaties hebben dus een verantwoordelijkheid ten aanzien van dit parlement. Ik denk dat iedereen dit heeft begrepen.

Voorzitter

De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, toen enkele dagen geleden de kranten meldden dat de federale regering had besloten om in 2003 332 miljoen euro minder dotatie door te storten aan de gemeenschappen en de gewesten, ging er een schok door me heen. Ik vroeg me af hoe het mogelijk was dat na de voorstelling van de begroting aan dit Vlaams Parlement, tijdens het federale begrotingsoverleg zomaar kon worden beslist om ongeveer 210 miljoen euro of ongeveer 8 miljard frank te ontnemen aan de Vlaamse begroting. Al snel daarna hoorde ik premier Verhofstadt in zijn gekende stijl op de radio verklaren dat er geen geld werd afgenomen voor 1999, 2000 en 2001 en dat Vlaanderen zich geen zorgen hoefde te maken. Ik veronderstelde dus dat er niets zou worden afgenomen en dat de dotatie niet zou verminderen, want dat verzekerde de premier ons.

Een paar weken later merken we dat premier Verhofstadt inderdaad niets heeft afgenomen, want het geld moet niet worden teruggestort voor 1999, 2000 en 2001. De fiscale basis waarop de berekeningen worden gemaakt, waarop de groeipercentages worden toegepast en waarop de middelen worden bepaald voor 2003, werd door de herziening van de cijfers van het BNI echter verlaagd. De facto komt dit neer op een hold up op de Vlaamse begroting, want volgend jaar zullen we het met 8 miljard frank minder moeten doen. De federale regering heeft haar begrotingsevenwicht bereikt via het doorsturen van de factuur naar de deelstaten.

Het is niet de eerste keer dat dit gebeurt. We kennen de discussies over Aquafin en over het niet-aftrekbaar maken van de gewestbelastingen. Telkens weer is er een minister die zich sterk maakt en verklaart dat het niet waar zal zijn. Minister Van Mechelen zou de zaak over de BTW-factuur van Aquafin aankaarten bij federaal minister Reynders en premier Verhofstadt. Hij stelde dat Vlaanderen de factuur niet zou betalen. De heer De Roo heeft geïnterpelleerd over de niet-aftrekbaarheid van de gewestbelastingen. Minister Gabriels antwoordde dat hij zich sterk zou maken en de rekening niet zou betalen.

Nu moeten we het met 8 miljard frank minder stellen door de veranderde berekeningswijze, maar ik hoor weinig van de Vlaamse regering. De minister-president is een beetje beginnen klagen, maar we weten wie in dit land beslist : premier Verhofstadt

en minister Vande Lanotte stellen hun federale begroting op en Vlaanderen moet de factuur betalen. Vlaanderen zal met terugwerkende kracht ook de Aquafinfactuur moeten betalen ten belope van 8 tot 10 miljard frank. De niet-aftrekbaarheid van de gewestbelastingen loopt op tot 2 miljard frank. Het federale niveau schuift gewoon een aantal facturen door naar de deelstaten. Ik hoor nu ook praten over de Beaulieufactuur. Ook ik ben minister van Economie geweest en ik ken die factuur : jarenlang heeft ze op de begroting gestaan ten belope van 1,5 miljard frank op een variabel krediet. We hoopten dat het geld op die manier in onze kas zou terechtkomen als er een uitspraak over werd gedaan. Ook dit bedrag wordt geaccapareerd door federaal minister Vande Lanotte.

Waar staat de Vlaamse regering in zulke debatten ? Ze staat onder voogdij, want de middelen worden gewoon ontnomen van een begroting die al bijzonder krap is. De heer Vandenbroeke heeft reeds opgemerkt dat de inkomsten gemaximaliseerd zijn. Ik ken de essentie van de besparingen nog niet, maar de begroting is voor een deel gebaseerd op een aantal eenmalige inkomsten en op uitgaven die naar de toekomst worden doorgeschoven. De minister zal zeggen dat hij het probleem van de 8 miljard zal oplossen bij de begrotingscontrole. Aan de voorzitter van onze commissie, de heer van den Abeelen, kan ik al voorspellen dat de minister het FFEU zal willen gebruiken zodat het bedrag ten belope van 8 miljard frank kan verdwijnen als sneeuw voor de zon. Zo makkelijk zal het deze keer echter niet gaan, want aan alle trucs komt een einde. De fiscale basis is lager en dat is geen eenmalig, maar een structureel gegeven. Indien u dit afschuift op het FFEU, dan hypothekeert u eens te meer de toekomst.

We stellen ons grote vragen bij het waarheidsgedachte van de begroting na de ingreep van de federale regering. We stellen ons ook vragen bij de groeihypothese. We kennen de economische situatie. Ook daar zullen minder inkomsten uit voortvloeien. De begroting is al krap berekend. De laatste weken worden een aantal zaken naar voren geschoven die via de begrotingscontrole moeten worden waargemaakt. Er zal 8 miljard frank of 210 miljoen euro moeten worden gevonden. Minister Vogels moet haar 15 miljoen euro nog krijgen om de wachtlijsten voor de gehandicapten weg te werken. Mevrouw Van Den Heuvel heeft in de commissie gezegd dat 9 miljoen euro voor inburgering onvoldoende is. Het moet 40 miljoen euro worden. In de commissie voor Onderwijs worden dingen naar de begrotingscontrole doorgeschoven, zoals een aantal ingrepen in het beroeps- en technisch

Van Rompuy

onderwijs. We weten echter nu al dat de begrotingscontrole een besparingsoperatie moet zijn. Er zullen dus een aantal trucs boven worden gehaald.

De belangrijkste vraag is : waar is de regering mee bezig ? Momenteel stijgt de werkloosheid. Denk maar aan de problemen bij Bayer, Philips, Alcatel, Telindus, Siemens, Mitec, Brepoels, enzovoort. De sociale partners willen pas onderhandelen als ze weten wat de enveloppe van de regering is. De Vlaamse regering weet het zelf niet, want er zal 8 miljard frank minder zijn bij de begrotingscontrole. Er is geen geld om aan de sociale partners mogelijkheden te geven om een aantal voorstellen te doen inzake opleiding, vorming, investeringsstimuli, inwerktrajecten, enzovoort. Doordat er 8 miljard frank minder zal zijn, zal de Vlaamse regering tot in april volgend jaar onmachtig zijn om maatregelen te nemen om de economische crisis aan te pakken.

Er wordt altijd geargumenteed dat de crisis internationaal is en dat Vlaanderen niet genoeg instrumenten voorhanden heeft, omdat vooral het federale niveau die ter beschikking heeft. De Vlaamse regering heeft echter niet eens geld om de eigen instrumenten volop te laten spelen. De heer Roos, voorzitter van het VEV, zei vorige week op een congres dat hij er moe van wordt om minister Landuyt bezig te horen. Volgens de heer Roos heeft hij het niet begrepen. Hij zegt nog altijd dat de ondernemingen hun maatschappelijke verantwoordelijkheid niet nemen. Hij wil wel werk creëren, maar hij heeft de middelen niet en vraagt ze niet eens. Ook niemand neemt minister Gabriels nog au sérieux. Hij zegt al een jaar dat hij de lasten voor de bedrijven zal verlagen. Hij ging de expansiesteun afschaffen en de GOM's hervormen. We zien daar niets van. Er is geen economisch beleid en nu is er ook geen geld meer om dat gestalte te geven. Integendeel, de regering staat voor een besparingsoperatie.

Dat verhaaltje past natuurlijk niet in de goednieuwsshow van alles is gratis. De VLD ziet de afschaffing van het kijk- en luistergeld als middel tegen een van de zwaarste economische crisissen van de laatste jaren. De beurs staat op zijn laagste punt sinds jaren. Er is een structurele crisis, ook in België, wat de buitenlandse investeringen betreft. Het is geen toeval dat voornamelijk in die sectoren – Alcatel, Siemens, Philips – wordt aangevoeld dat het fundamenteel economisch klimaat op een laag pitje staat en dat de Vlaamse regering niet reageert. Minister-president Dewael zegt dat de conjunctuur iets is dat komt en dat gaat. Minister Ga-

briels heb ik horen zeggen dat hij over confidentiële informatie beschikt die hij ons niet kan meedelen en dat hij 'ermee bezig is'. Waarmee is hij bezig ? Met een nieuw bedrijf op te richten misschien ? Het instrumentarium waarover hij beschikt wordt door hem al een jaar niet gebruikt. De steun voor de meertewerkstelling heeft hij afgeschaft.

Er wordt een nieuwe vorm van expansiesteun voorgesteld. We hebben vorige week met het bedrijfsleven gesproken. Zowel het VEV als Unizo zeggen dat het call-systeem fundamenteel wantrouwen wekt bij de bedrijven. Ze vrezen in een soort loterij terecht te komen waarbij ze niet weten welke steun ze zullen krijgen. Dat gebeurt net op het moment dat we alles op alles moeten zetten om buitenlandse investeringen aan te trekken in de nieuwe technologische sectoren.

We zeggen u : Heren, maak uw huiswerk opnieuw ! We gaan de volgende weken toch geen schijndiscussie voeren over een begroting waarvan we weten dat er minimaal 8 miljard frank moet worden gevonden ! We gaan toch geen discussie voeren over een begroting zonder sociaal-economische dimensie ! De sociale partners weigeren nog verder te discussiëren met de regering omdat er geen middelen zijn. Dit is niet meer ernstig.

We staan natuurlijk voor verkiezingen en de goednieuwsshow zal de volgende dagen het land doortrekken. Er zal worden gesproken over belastingverlaging. Mijnheer Sannen, het stoort de meerderheid dat het probleem van de werkgelegenheid terug op tafel ligt. Het meest essentiële dat een economie moet voortbrengen, namelijk werk, stokt. De Vlaamse regering heeft haar middelen opgesoupeerd. We zeggen dat al heel lang, maar we werden weggelachen. Deze begroting bewijst echter dat de marges zijn opgebruikt.

De sociale partners weten dat u voor een fundamentele besparingsoperatie staat. De Vlaamse regering doet gewoon haar job niet. Het is niet het Vlaams Parlement dat slaapt, maar wel de regering. Ze wacht gewoon op betere tijden.

Waar is de tijd dat de Vlaamse economie mee werd gestimuleerd door de regering ? Ik denk daarbij aan Flanders Technology, de inspanningen inzake research and development, de expansiesteun die in de jaren vijftig, zeventig en tachtig het aantrekken van de buitenlandse investeringen heeft gestimuleerd. Al die instrumenten worden op dit moment mismanaged. Wij staan erbij en kijken ernaar.

Van Rompuy

We staan voor een belangrijk moment. De federale regering pleegt een hold-up op onze middelen, maar wij zwijgen. De Vlaamse regering staat voor een belangrijke klimaatsverandering. Alle economen zijn het daarover eens. Dit zal in de volgende jaren blijven wegen op onze economie. Zeker in een open economie als de onze, die het moet hebben van internationale investeringen, van beursgenoteerde ondernemingen, is het nefast dat de regering passief toekijkt. We moeten maar wachten op betere tijden, wordt gezegd. Die zullen wellicht aanbreken na de verkiezingen. Na de verkiezingen zal de factuur ongetwijfeld worden gepresenteerd.

Mijnheer de minister, wees eerlijk met de kiezer, wees eerlijk tegenover het beleid en herzie uw begroting nu en houd rekening met de nieuwste gegevens, bouw er een sociaal-economische dimensie in ! Pas dan zult u uw huiswerk hebben gedaan.

Ik betreur dat minister-president Dewael hier niet aanwezig is. We zien hem hier bijna nooit meer. Het is alsof de zaak hem gewoon niet meer interesseert. Mijnheer Vermeiren, een minister-president die zegt dat we in een conjunctureel dipje zitten, doet een onverantwoorde uitspraak. We merken dat hij ook zijn verantwoordelijkheid ten opzichte van het parlement schuwt. Een parlement is maar zoveel waard als de waarde van de parlementsleden. We vragen dan ook dat de regering ter verantwoording wordt geroepen. (*Applaus bij de oppositie*)

De voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren : Mijnheer Van Rompuy, ik wens te repliceren op uw opmerking over de afwezigheid van minister-president Dewael.

Ik meen oprecht te mogen stellen dat de minister-president in dit parlement de taak vervult die hij moet vervullen en aanwezig is wanneer hij aanwezig moet zijn. Ik daag iedereen uit om het tegendeel te bewijzen, met de notulen in de hand. Door de afwezigheid van de minister-president aan te klagen, doet men afbreuk aan de verantwoordelijkheid en de gedegen technische kennis van de minister van Financiën en wordt de waarheid geweld aangedaan.

De spreker van de N-VA heeft daarstraks gezegd dat hij het de CD&V-leden kwalijk nam dat ze het leven mooi vinden. Ik vind het mooi dat mensen het leven mooi vinden. De twee vorige sprekers

hebben hier een klaagzang laten horen, op een moment dat Vlaanderen op het hoogste schavotje wordt geplaatst inzake welzijn en welvaart. Ik hoorde hier een klaaglied en een doemdenken die in de economische geschiedenis van dit land nog niet dikwijls naar voren werden gebracht. Niemand betwist dat de economie het momenteel minder goed doet, maar is het door het aanheffen van klaagliederen en aan doemdenken te doen dat men het land en de regio helpt ? Ik meen oprecht van niet.

De voorzitter : Ik ga niet in op het hele debat, ik wil enkel zeggen dat de minister-president, telkens als wij hem hier hebben gevraagd, ook is gekomen. Het is uiteraard de verantwoordelijkheid van de regering om bij interpellaties te oordelen wie het best geschikt is om te antwoorden.

De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, eerst en vooral zou ik willen zeggen dat de VLD-fractie zeer graag wil meewerken aan de oproep om naast het vele werk in de commissies ook de plenaire zitting te herwaarderen.

In dat verband moet ik eerlijk toegeven dat de initiatiefnemers van deze interpellaties, de heer Vandenbroeke en de heer Van Rompuy, een verdienste hebben. Laat me hier namelijk zeer duidelijk in zijn : deze interpellatie komt op tijd. Het initiatief tot de interpellatie vind ik dus goed, maar wat ik hier heb gehoord, vind ik echter niet goed. Ik ben in alle eerlijkheid ontgoocheld over de manier waarop wij hier opnieuw spanning willen brengen in deze openbare zitting.

Collega's, vanmorgen las ik in het NRC Handelsblad een interessant interview met de Tsjechische president Havel, die uit de politiek zou stappen. Een van de belangrijkste oorzaken daarvan is dat hij het gevoel heeft dat hij geen maatschappelijke meerwaarde meer heeft, omdat hij zichzelf voortdurend blijft herhalen. Welnu, datzelfde gevoel had ik daarnet. Toen ik de heer Vandenbroeke en de heer Van Rompuy hoorde, hoorde ik enkel herhalingen. Ze gebruiken de rel over de dotaties als kapstok om net hetzelfde te zeggen als wat ze hebben gezegd naar aanleiding van de Septemberverklaring en om net hetzelfde te zeggen als wat straks zal worden gezegd naar aanleiding van de begrotingsbesprekingen. Ik denk niet dat de bijkomende interpellaties in deze plenaire zitting dienen om een soort avant-première op te voeren van het be-

Denys

grotingsdebat. Ik vind dat het begrotingsdebat zijn volle waarde moet hebben.

We zullen dit probleem van de verminderde dotatie voluit bespreken tijdens het begrotingsdebat. Op dat vlak hebben we een ijzersterk vertrouwen in minister Van Mechelen. De begroting van vorig jaar was opgemaakt voor 11 september en wij werden geconfronteerd met nieuwe parameters, maar de minister heeft toen bij de begrotingscontrole bewezen dat wij de begroting kunnen bijsturen en corrigeren.

Collega's, deze interpellaties komen op tijd omdat wij voor een zeer belangrijk politiek moment staan. Er komt een overlegcomité met alle overheden van dit land, waarbij men zal praten over een zeer gevoelig punt, met name de financiering van gemeenschappen en gewesten. Mijn politieke ervaring leert me dat dit een belangrijk politiek ogenblik is. Dit debat in het Vlaams Parlement is nodig, want we willen weten welk standpunt de Vlaamse regering zal innemen in het overlegcomité. Als fractie willen we de Vlaamse regering ook duidelijk maken welke verwachtingen we terzake hebben. In die geest voer ik hier het woord.

Om de houding van de Vlaamse regering in het overlegcomité goed te bepalen, moeten we eerst weten hoe sterk we staan. Waar ligt de oorzaak van de zogenaamde dotatievermindering? Licht die bij de gemeenschappen en de gewesten? Neen: de Vlaamse regering heeft bij de opmaak van haar begroting de financieringswet en de Lambermontakkoorden correct toegepast. Licht de oorzaak bij de federale regering? Neen, want ook premier Verhofstadt en de federale regering hebben de financieringswet en de Lambermontakkoorden correct toegepast. De bevolking zal dan vragen: waar ligt dan het verschil tussen het bedrag van 300 miljoen euro en de 200 miljoen euro die Vlaanderen minder zou krijgen? Het antwoord is onthullend: de oorzaak ligt bij toenmalig minister Demeester-De Meyer. *(Gelach bij CD&V en het VB)*

Lach niet te vlug. Spijtig genoeg is mevrouw Demeester-De Meyer niet aanwezig. Want als ik iemand aanval, dan doe ik dat liefst terwijl ik hem of haar recht in de ogen kijk. Toenmalig minister van Financiën Demeester-De Meyer heeft op 29 mei 1995 een overeenkomst afgesloten met de heer Maystadt, toenmalig federaal minister van Financiën en Begroting. Die overeenkomst gaat over de invulling van het begrip 'reële groei van het BNP'. Dat begrip is determinerend voor de vastlegging

van de dotaties. Toenmalig minister Demeester-De Meyer heeft toen, tegen het advies van het Rekenhof in, zich akkoord verklaard om voor de invulling van dit begrip de cijfers van het Nationaal Instituut voor de Statistiek te gebruiken.

Het Rekenhof had opgemerkt dat er een groot verschil kon ontstaan tussen de ramingen van het Planbureau en de definitieve cijfers van het NIS, die pas een jaar nadat de begroting is opgemaakt, worden bekendgemaakt. Bovendien stond ze toen ook toe dat dit cijfer zou worden aangewend voor de daaropvolgende begrotingsjaren. Ze aanvaardde dus dat er geen buffer werd ingebouwd om eventuele grote verschillen op te vangen. Ze stond daarentegen toe dat er retroactief aanpassingen zouden kunnen gebeuren die nochtans bezwarend zijn voor de toekomstige begrotingsjaren. De VLD is van mening dat dit een van de slechtste financieringsakkoorden is die ooit door een Vlaamse regering zijn afgesloten. Ik overhandig de documenten aan de voorzitter, want het is belangrijk dat de parlementsleden over de teksten kunnen beschikken. *(De heer André Denys overhandigt documenten aan de voorzitter)*

Wat nu van belang is, is wat er zal gebeuren in het overlegcomité. We moeten weten welke onderhandelingspositie wij in het overlegcomité hebben. Noch in de teksten van de financieringswet, noch in het Lambermontakkoord zult u argumenten vinden om de federale overheid in het ongelijk te stellen. De VLD-fractie wil daarom als eerste punt op de agenda van het overlegcomité van de Vlaamse regering zien dat de meesterovereenkomst van 1995 verdwijnt en wordt 'gehernegotieerd'. Dat is van het allergrootste belang.

De heer Eric Van Rompuy: Waarom is dat in 1995 gehernegotieerd? Europa legde toen deze berekening op en men heeft een aantal zaken moeten herzien. In 1989 hield men rekening met het BNP. Nadien is men overgeschakeld naar het BNI. Dat wordt vastgelegd door het Nationaal Instituut voor de Statistiek. Het was een technische operatie, waardoor een zekere volatiliteit in de berekeningen kan ontstaan. Vorig jaar is dat ook gebeurd, maar dat is toen als bonus op de Vlaamse rekeningen terechtgekomen. Toen sprak niemand erover. Minister Van Mechelen is daarvan op de hoogte. Het is niet op een slechte wijze genegotieerd, maar het is een aanpassing aan de eisen van Europa en een berekeningswijze die slechts door één instituut op een betrouwbare wijze kon gebeuren. Dat is de waarheid.

De heer André Denys : U wordt blijkbaar nu pas wakker en haalt de oorzaak van de discussie over de dotatie gebaseerd op de groei aan. U maakte in 1995 deel uit van de regering. Waarom hebt u toen de opmerking niet gemaakt dat bijvoorbeeld buffers moeten worden ingebouwd die dat financieel verschil uitvlakken ? Het gaat om het verschil dat is ontstaan door de tijd tussen het moment van de raming en de definitieve bekendmaking van de cijfers.

U moet toegeven dat dit een slecht akkoord is. Het verleden blijft wat het is, maar wij vragen dat er opnieuw wordt onderhandeld en buffers worden voorzien om de grote verschillen die ontstaan, weg te werken. Wij vragen dat dit als eerste agendapunt op het overlegcomité zou worden geplaatst.

De heer Eric Van Rompuy : Waarom heeft deze begroting die buffers niet meer ? Vroeger had men de meesternorm en stegen de uitgaven met een bepaald percentage in groeipad gedurende een aantal jaren op basis van beleidskredieten. Nu werkt men gewoon met betalingskredieten en met de norm. Vroeger met het groeipad had men inderdaad marges die men nu niet meer heeft. Het minste wat er nu bij komt, valt men beneden de norm. Er is nu een overschot van praktisch gesproken nul. Vier jaar geleden was dat nog 7 tot 8 miljard frank. Men heeft geen marges meer. Men heeft de begrotingsnorm herzien en de meesternorm verlaten. Men werkt nu op basis van de hoge raadsnorm en daardoor heeft men geen buffers meer.

Dat hangt nu als een zwaard van Damocles boven het hoofd van elke begroting. Vroeger werd de begroting opgesteld dwars door iedere conjunctuur heen. Als nu de conjunctuur terugvalt, zijn er onmiddellijk problemen.

De heer André Denys : De meesternorm waarover u spreekt, heeft betrekking op de uitvoering van de Vlaamse begroting. Ik spreek over de dotatie die van de overheid moet komen en op de groei van het bruto-nationaal product is gebaseerd.

Wij vragen dat die slechte overeenkomst, die door mevrouw Demeester onder het dictaat van de heer Dehaene is opgesteld, ongedaan wordt gemaakt. Europa is niet de boosdoener. Wij vragen dat er een buffer wordt ingebouwd en dat de grote financiële verschillen, die door de te overbruggen tijds-spanne kunnen ontstaan, worden weggevlakt.

Ten tweede, vragen wij dat tijdens dezelfde onderhandelingen van de gelegenheid wordt gebruikgemaakt om definitief de Aquafin factuur op te los-

sen. Het gaat niet op dat wij in Vlaanderen voor een publieke dienstverlening 21 percent BTW betalen en in Wallonië slechts 6 percent. Het argument dat wij met Aquafin werken en in Wallonië met intercommunales is politiek onjuist en voor Vlaanderen discriminerend. Voor eenzelfde publieke dienstverlening moet in het noorden en in het zuiden van het land dezelfde BTW-aanslagvoet worden gehanteerd.

De derde eis betreft de fiscale autonomie. We moeten van deze unieke gelegenheid gebruikmaken om de Franstaligen van het belang van een grotere fiscale autonomie te overtuigen. De hele discussie over de juistheid van de cijfers inzake de reële groei zou immers vervallen indien elk gewest over een ruimere fiscale autonomie zou beschikken. Op dat ogenblik zou de economische groei automatisch in de eigen fiscale opbrengsten worden verrekend.

Dit onderhandelingscomité is van het allergrootste belang. We mogen tijdens de onderhandelingen evenwel geen blijk geven van Vlaamse arrogantie. De slechte overeenkomst die voormalig minister Demeester in 1995 heeft gesloten, plaatst ons daarvoor in een te zwakke positie. Dit mag ons echter niet beletten om van de omstandigheden gebruik te maken om de oude factuur van Aquafin weg te werken en om de poort naar een grotere fiscale autonomie te openen.

De VLD-fractie in het Vlaams Parlement wil de Vlaamse regering op dit vlak voluit steunen. Door middel van een motie zullen we deze 3 essentiële eisen benadrukken. (*Applaus bij de VLD*)

De voorzitter : De heer De Reuse heeft het woord.

De heer Herman De Reuse (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, de heer Denys heeft in mijn fractie voor de nodige spanning gezorgd. Daarnet was hij op zoek naar de oorzaken van de vermindering van de dotatie. Toen bleek dat deze oorzaak niet in Vlaanderen en niet bij de federale overheid moest worden gezocht, was het voor ons duidelijk dat het Vlaams Blok hier schuld aan had. Uitzonderlijk genoeg blijken we nu eens niet de zondebok te zijn. Blijkbaar draagt iemand anders ditmaal de verantwoordelijkheid.

De problematische overeenkomst die mevrouw Demeester indertijd heeft gesloten, betekent niet we ons in een zwakke positie bevinden. In verband met het Overlegcomité mag dit excuus niet worden gebruikt.

De Reuse

Vlaanderen beschikt immers over objectieve wapens. Helaas schijnen we die nooit te gebruiken. We hebben de economische en de financiële macht. De essentie van de problematiek is dat we al heel ons leven geld aan Wallonië geven.

Het Vlaams Blok is jarenlang uitgelachen omdat het steeds weer op de miljardentransfers van Vlaanderen naar Wallonië terugkwam. Een paar jaar geleden heeft de studiedienst van de KBC echter aangetoond dat de transfer enkel in de sociale zekerheid al minstens 200 miljard frank per jaar bedraagt. Dit feit wordt momenteel weggemoffeld. Daar wordt niet meer over gesproken. Niemand kan ons echter nog zeggen dat we onjuiste cijfers hebben aangehaald.

Het is duidelijk dat er regelmatig nieuwe transfers worden gecreëerd. De reeds aangehaalde vermindering van de vennootschapsbelasting is een goed voorbeeld. De facto betreft het hier immers een transfer. De milieuheffingen worden uit de heffingsbasis voor de vennootschapsbelasting gehaald. In totaal gaat het om een bedrag van 12,5 miljard frank. Meer dan 90 percent van dit bedrag wordt in Vlaanderen geheven. Dit betekent dat de vermindering van de aanslag voor Vlaanderen nadelig en voor Wallonië voordelig blijkt.

Bovendien heeft de heer Vandenbroeke al aange-toond dat deze beslissing bepaalde specifieke sectoren in Vlaanderen treft. Tijdens de hoorzitting in de commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme hebben de vertegenwoordigers van de textielsector op het bestaan van verschillende discriminaties gewezen. De belangrijkste discriminatie is misschien nog deze die ontstaat op korte afstand, tussen de ondernemer in Vlaanderen en de ondernemer in Wallonië in die sectoren. Niet alleen worden we fiscaal gestraft, we zijn degenen die lijden onder de strengere normen in Vlaanderen. Ik geef een voorbeeld. In Menen staat een slachthuis. Zo'n 5 kilometer verder, in Moeskroen, staat er ook één. Dat van Menen is een privé-slachthuis. Dat van Moeskroen wordt ondersteund door het Waals Gewest en moet aan vrijwel geen normen voldoen. Dan is het voor Vlamingen bijzonder moeilijk om te concurreren. Dat is de realiteit. Dat laten we toe. We vragen aan de Vlaamse regering wat ze hieraan doet.

Mijnheer Denys, u verwijst naar de toekomst. U zegt dat die onderhandelingen bijzonder belangrijk zullen worden. Maar we kennen die bijzonder belangrijke onderhandelingen. In het verleden is

Vlaanderen daar steeds verliezende partij geweest. Altijd hebben we betaald voor wat ons in feite toekwam. We hebben destijds betaald om onze numerieke meerderheid te laten muilkorven. Dat is wat gebeurt op fiscaal vlak. Er is de vennootschapsbelasting, waar we het slachtoffer zijn. Er is de eis van de federale overheid. In 1989 werd er een vaste overeenkomst bereikt. Men zou zich kunnen afvragen waarom de federale overheid het in 1989 op zich heeft genomen om te gaan zorgen voor het pensioen voor die ambtenaren. Maar ze heeft dat gedaan. In 1994 is de Vlaamse regering ermee akkoord gegaan dat dit zou worden gecorrigeerd en dat er een bijdrage zou komen van de deelstaten. Toen zijn we het in Vlaanderen goed gaan doen, met als resultaat dat we momenteel nog ongeveer 1,5 miljoen euro bijdragen aan de federale kosten.

Nu echter blijkt dat in het zuiden van het land alles de pan uit rijst, oordeelt de federale regering dat we niet alleen meer moeten betalen, maar ook dat dit niet meer zal gebeuren volgens het systeem waarbij degene die goed regeert wordt beloond en de andere bestraft. Neen, iedereen betaalt even veel. Wat doet de Vlaamse regering daartegen ? Wat zeg ze op dat moment ? Wat zegt de Vlaamse regering als men haar meedeelt dat ze dit jaar 210 miljoen euro, dus meer dan 8 miljard frank, niet zal krijgen ? U geeft dan blijk van een bepaalde dubbelzinnigheid. Enerzijds zegt u dat dit het geschikte ogenblik is voor deze interpellaties, anderzijds zegt u dat we hier eigenlijk niet de avant-première van het begrotingsdebat mogen geven. Die avant-première was niet nodig geweest, als de regering, wanneer ze werd geconfronteerd met deze zaken, correct had gezegd wat ze daarmee wou doen. Ze had kunnen zeggen dat dit gegeven vast stond en onbetwistbaar was, en dat ze dus de begroting zou aanpassen in het licht van die som van 8 miljard die ze minder zou krijgen. Maar de Vlaamse regering laat na dit te doen, en dus krijgen we een dergelijk debat.

Ik ben verbaasd over een aantal dingen. De heer Van Rompuy merkte terecht op dat het Beaulieu-dossier steeds in de Vlaamse begroting heeft gestaan. Dat is een tegood dat Vlaanderen had verwacht. Nu staat het plots in de federale begroting. Is het dan de goede manier om daar niet op te reageren en het gewoon zo te laten ?

Ik kan ook verwijzen naar de vrijmaking van de energiemarkt. Wie zal daar uiteindelijk weer de factuur betalen ? Dat zullen de Vlamingen zijn. Wij zullen de BTW schenken aan de federale regering. Maar wat krijgen we terug ?

De Reuse

Mijnheer Denys, in het kader van het Aquafin-dossier zegt u dat het politiek – en ethisch-menselijk, denk ik – niet correct is dat voor dezelfde dienst de ene 6 percent en de andere 21 percent betaalt. De kwestie van Aquafin is inderdaad niet correct omdat er daar een ongelijke behandeling is. Dat geldt natuurlijk ook voor de hele energiemarkt. Wanneer er een financieel onevenwicht bestaat door het feit dat Vlaanderen die markt vroeger vrijmaakt, dan is het toch aan de Vlaamse regering om dat in het kader van deze Belgische staat op te lossen. Als dat niet kan, dan moet er maar een einde komen aan deze Belgische staat. Dat is wat wij eigenlijk al een hele tijd zeggen.

Iedereen in dit parlement is er toch van overtuigd dat de fiscale autonomie zoals we die nu vandaag kennen, onvoldoende is. Er wordt gezegd dat die toch wel gestegen is en dat we er dus toch wel op vooruitgaan. Men vermeldt het cijfer van 25 percent. Hoe men dat precies in die normen vat, blijft mij evenwel een raadsel.

Hoe dan ook, u kent onze kritiek. Mijn fractieleider heeft die destijds onmiddellijk geuit. In elke ernstige federale staat moet die fiscale autonomie minstens 50 percent bedragen. Die 25 percent is dus niets.

We zien dat we de facto altijd in de kou staan. Wij hebben het niet voor het zeggen. Het is de federale overheid die zegt wat er gebeurt. We kunnen de federale overheid alleen maar achterna huppelen. Gebeurt worden we gepaaid met onderhandelingen die ons worden voorgesteld.

Misschien zal men ons zeggen – zoals naar ik verneem het standpunt van de Vlaamse regering zal zijn voor wat betreft de pensioenen van de ambtenaren – dat wij wat minder meer zullen betalen dan oorspronkelijk was voorzien. We hoeven echter niets te betalen. Dat is het eeuwige drama van Vlaanderen in de onderhandelingen. Wij geven altijd toe.

Mijnheer Denys, u kondigt dat tot mijn spijt opnieuw aan. U zegt dat we niet arrogant naar die vergaderingen moeten gaan. Uiteraard niet, maar we moeten er wel met zelfvertrouwen en zelfbewustzijn naartoe gaan, wetende dat wij degenen zijn die de zaken recht houden in dit land. De minister heeft het vorige week nog in de commissie gezegd : wij zijn de enigen die het stabiliteitspact in dit land rechthouden. We mogen dat zeggen en we mogen daar dus eisen stellen. Wij vertegenwoordi-

gen trouwens meer dan 60 percent van deze bevolking.

Tot hiertoe aanvaarden we nog altijd alles wat door een minderheid wordt beslist. Dat is de Belgische vorm van democratie die wij ondergaan. Gedwee, mak en tam als lammeren aanvaarden wij nog altijd hetgeen de federale staat ons oplegt. Ik hoop dat dit ooit zal eindigen.

De mensen in dit parlement weten dat die fiscale autonomie van 25 percent eigenlijk niets is. Percenten aan autonomie : dat is geen autonomie. Men heeft autonomie of men heeft ze niet. Het opdelen in percenten is eigenlijk een leugen. Het is de verhulling van de waarheid. Het enige wat ons zal helpen, is een totale fiscale autonomie, met name een totale zelfstandige staat. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, u zult het mij niet kwalijk nemen dat ik bij wijze van antwoord op deze interpellatie probeer een aantal zaken duidelijk te stellen met betrekking tot de timing die moet worden gerespecteerd bij de behandeling van onze begroting. Mijnheer Denys, eigenlijk komen we voor een stuk terecht in het verhaal van vorig jaar, waarbij we ook werden geconfronteerd met een aantal andere externe factoren die op dat ogenblik de begrotingsbesprekingen in de war dreigden te sturen. Ondertussen hebben we bewezen dat we met de omstandigheden weten om te gaan, en dat we onze verantwoordelijkheden opnemen wanneer dat moet, niet ervoor, niet erna, maar op het juiste moment.

Volgens artikel 9 van de gecoördineerde wet op de rijkscomptabiliteit moet de minister van Financiën en Begroting de middelen- en uitgavenbegroting in het Vlaams Parlement indienen uiterlijk op 31 oktober. Daarom heeft de Vlaamse regering vorige week de begroting goedgekeurd en ingediend. Daartoe moet de begroting wel klaar zijn, anders kunnen we ze niet indienen. En een begroting opstellen vraagt overleg en voorbereiding.

De voorbereiding gebeurde, zoals elk jaar, ook nu weer in juni en juli. Er werd een eerste voorlopige lijst van vragen en eisen opgesteld. Daarbij werd ook het fameuze bedrag van 600 miljoen euro de wereld ingestuurd. Dat heeft geleid tot een studie van de minister van Financiën en Begroting in de tweede helft van augustus, ter voorbereiding van het begrotingsconclaaf. Dat conclaaf vond plaats in

Van Mechelen

september, zodat de begroting tijdig kon worden ingediend in het parlement.

Naast die in de wet vastgelegde timing, heeft België, en dus ook Vlaanderen, zich geëngageerd om het Europees stabiliteitsprogramma uit te voeren. Mijnheer De Reuse, de cijfers bewijzen inderdaad dat alleen Vlaanderen België op koers houdt bij de naleving van het Europees stabiliteitspact, en we moeten dat met nog meer aplomb zeggen. Dat is echter geen reden om die lijn te verlaten, want we hebben er zelf alle belang bij. De door mevrouw Demeester ingezette sanering van de schuld komt ook onszelf ten goede. Waarom zouden we dan die inspanning niet verderzetten? De gegevens van het INR die recent zijn gepubliceerd, en die u op de website kunt nakijken, tonen evenwel zwart op wit aan dat het alleen Vlaanderen is dat België op de juiste koers houdt.

We leven rigoureuus het samenwerkingsakkoord van 15 december 2000 na. We blijven de begrotingsdoelstellingen volgen die voor 2001-2005 vastliggen. Dat houdt technische consequenties in. De federale overheid moet hierover tweemaal rapporteren aan Eurostat, eind maart en eind september. Eind september is dus een belangrijk moment.

De gegevens die aan Eurostat worden voorgelegd, worden door de Nationale Bank van België geleverd. Ze worden gebruikt door het INR als basis enerzijds voor de prognoses voor de economische begroting, en anderzijds voor de vaststelling van de eventueel definitieve BNI-parameters van het verleden. Dat is de fameuze overeenkomst van januari 1995, en dat zijn de spelregels.

De berekening van de middelen gebeurt op basis van 2 zaken. Volgens de bijzondere financieringswet moet er in afwachting van de definitieve vaststelling van de parameters, voor de toekomst worden gewerkt met de parameters waarin is voorzien in de economische begroting. De economische begroting werd gepubliceerd op 6 september. Daardoor zijn de parameters voor 1999, 2000 en 2001 komen vast te liggen. U kent ze, ze zijn vaak genoeg geciteerd. Ze zijn het uitgangspunt van de begrotingswerkzaamheden van de Vlaamse regering. Artikelen 33 en 47 van de bijzondere financieringswet verplichten ons ertoe deze techniek te gebruiken.

Daarnaast gebeurt de berekening van de middelen ook op basis van de overeenkomst van 1995 tot vaststelling van de definitieve parameters voor de

begrotingsjaren uit het verleden. Het betreft artikel 4 van de overeenkomst.

Gezien deze de facto verplichte timing, heeft de Vlaamse regering de parameters die op dat ogenblik voorlagen op basis van de economische begroting van 6 september, gehanteerd bij het conclaaf van 15 september, dat heeft geleid tot de beslissing van de Vlaamse regering op 18 september.

Ik kan veel, maar ik kan niet in een glazen bol kijken en op 18 september al weten wat men nadien zal beslissen.

Op 27 september is er iets merkwaardigs gebeurd. Ik heb het afgeleerd om in het toeval te geloven, zeker in de politiek. Er hebben toen twee vergaderingen plaatsgevonden. Eén was een vergadering over de monitoring van de uitvoering van de begroting 2002, wat afgesproken is in het kader van het Lambermontakkoord. De federale overheid, gewesten en gemeenschappen zitten geregeld om de tafel om na te gaan of men op het juiste pad zit voor het behalen van het stabiliteitspact. Tijdens deze vergadering op het kabinet van federaal begrotingsminister Vande Lanotte vroeg de vertegenwoordiger van de Waalse regering, op 27 september dus, of de parameters zoals die in het economisch budget van 6 september werden aangehouden, toch de definitieve parameters zouden zijn bij de inschrijving van de begroting. Daarop is positief geantwoord.

Op diezelfde 27 september heeft ook een vergadering plaatsgevonden van het fameuze wetenschappelijk comité van het Instituut voor Nationale Rekeningen waar men over diezelfde parameters heeft gepraat en waarop geen vertegenwoordigers van gewesten en gemeenschappen waren uitgenodigd. Ik kom daarop straks terug.

Mijnheer Vandenbroeke, ik kom tot uw eerste vraag. U kent de cijfers van de nieuwe ramingen, namelijk dat er voor het BNI 2001 een afwijking is van 0,50 percent en voor het BNI voor 2000 een afwijking van liefst 0,58 percent. Men moet niet intelligent zijn om te weten dat dit zeer zware repercussies heeft op de Vlaamse begroting. De premier had gelijk toen hij stelde dat het niet zou leiden tot terugvorderingen, het zou er nog maar moeten bijkomen. Mijnheer Van Rompuy, het geeft echter wel aanleiding tot een lagere opstap voor de begroting 2003. Dit is de bijzondere financieringswet.

De heer Eric Van Rompuy : Premier Verhofstadt gaf de indruk dat hij niets terugnam van de deelstaten, en dat is juist voor het verleden, maar u zegt

Van Rompuy

zelf dat de fiscale basis lager ligt na 2003, dus pakt hij het dan wel terug. Hij heeft manifest voor de radio de indruk gegeven dat het voor de deelstaten een neutrale operatie was, terwijl hij eigenlijk acht miljard frank had afgepakt.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer van Rompuy, wat dit betreft, sluit ik me aan bij de heer Denys, dit is een mechanisme dat vastgelegd is in de bijzondere financieringswet.

De heer Eric Van Rompuy : Waarom heeft hij dat toen niet gezegd ?

Minister Dirk Van Mechelen : Dat mechanisme heeft ook vorm gekregen in de overeenkomst die gesloten werd in 1995. Het grote probleem is dat dit in het verleden nooit aanleiding heeft gegeven tot bruuske stappen. Mevrouw Demeester knikt terecht. Dit is zo voor de periode tussen 1994 tot 1998. Op deze grafiek staan constante curven. Bij de afrekening en het definitief vaststellen van de parameters zit er quasi geen schommeling. Vandaag wordt onderzocht of dit iets te maken heeft met het feit dat men toen in de ESER 79-methodologie zat, terwijl we nu zijn overgestapt naar de ESER 95-methodologie. Op dit ogenblik kan niemand hier op antwoorden.

Het voordeel van de ESER 95-methodologie is dat we veel sneller komen tot de definitieve afrekening van de parameters binnen de vier jaar, maar tot op heden heeft niemand mij kunnen zeggen hoe het komt dat men voor 2000 en 2001 een dergelijke bruuske discrepantie heeft tussen de semi-definitieve parameters zoals die in de voorbije jaren zijn ontwikkeld en de huidige nieuwe vaststelling op 27 september van de parameters door het INR.

Dan kom ik tot de vraag : wie zit in dat wetenschappelijk comité ? Wie beslist over die parameters, en op basis waarvan ? De wet van 21 december 1994 stelt dat het INR wordt bestuurd door een raad van bestuur, bestaande uit zeven leden, waarvan vier van rechtswege. Het betreft de secretaris-generaal van het federale ministerie van Economische Zaken, de gouverneur van de Nationale Bank, de commissaris van het Planbureau en de directeur-generaal van het Instituut voor Statistiek. Vervolgens worden door deze drie instellingen nog drie leden aangesteld. Het is deze club van zeven leden die uiteindelijk beslist over deze parameters. Sinds 1996 worden ook waarnemers van de gewesten en gemeenschappen op de vergaderingen van het wetenschappelijk comité uitgenodigd. Ik kan u

echter meedelen dat niemand op de vergadering van 27 september was uitgenodigd.

U hebt gesproken over een herexamen. Mijns inziens hebben we als gewest of gemeenschap het recht om dat wetenschappelijk comité een herexamen te geven. Daartoe werd trouwens vorige week vrijdag beslist in de ministerraad. Daar heeft de Vlaamse regering beslist dit aanhangig te maken bij het overlegcomité. Ik kan hier nog aan toevoegen dat we hierin gesteund worden door de andere gewesten en gemeenschappen van dit land.

We zien immers niet alleen een enorme discrepantie in de afrekening van de parameters. Wat mij nog het meest bevreemdt – iets waarop we trouwens geen fatsoenlijk antwoord krijgen in onze herhaalde bevragingen aan de vertegenwoordigers van de Nationale Bank -, is dat niet alleen de parameters dalen, maar dat ook de spanning tussen het BBP en het BNI groeit. De afrekening van de BBP-parameter voor 2001 wordt lager gesteld, maar de BNI-parameter wordt zelfs nog lager gesteld. Dit betekent dat we niet alleen een verlaging van het BBP krijgen, maar ook een grotere verlaging van het BNI. Tot op vandaag kan niemand daarvoor de reden opgeven.

Mijnheer Van Rompuy, u zegt dat ik mijn begroting moet aanpassen. Ik wil echter eerst over die parameters discussiëren. Ik beschik niet over voldoende wetenschappelijke empirische gegevens om akkoord te gaan met het argument van de Nationale Bank die stelt dat men gebruik heeft kunnen maken van definitieve basisgegevens. Op basis daarvan ga ik de Vlaamse begroting niet met 202 miljoen euro of 8,18 miljard Belgische frank herzien. Dit zal het voorwerp moeten uitmaken van een ernstig onderzoek, met vertegenwoordigers van gemeenschappen en gewesten in een technische werkgroep waarbij nadien uiteindelijk op politiek niveau beslist zal moeten worden.

Mijnheer Denys, in het verlengde daarvan kunnen we niet anders dan overgaan tot een analyse van de nieuwe berekeningsmethode op basis van ESER-95. We zullen de overeenkomst van 1995 moeten herbekijken om een nieuw systeem te vinden. Zeker de gemeenschappen verkeren, in het systeem van een dotatiebegroting die aan de uitgavenzijde hoofdzakelijk uit lonen bestaat, in een onmogelijke situatie. We komen terecht in een dubbele spanning die voor geen enkele gemeenschap in dit land aanvaardbaar is, omdat zij enerzijds in een wisselende en volatiele dotatie zit ingevolge de aanpassing van de parameters en zij anderzijds rekening moet houden met het vaste en recurrente

Van Mechelen

gegeven van stijgende uitgaven, vooral gebaseerd op lonen.

We moeten dus in overleg nagaan in welke mate dat akkoord van 1995, gebaseerd op de ESER-79-afrekening, nooit voor problemen heeft gezorgd. We moeten dit opnieuw bekijken omdat dit in de ESER-95-afrekening blijkbaar tot spanningen leidt waarin niemand had voorzien.

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer de minister, eigenlijk is uw stelling dat die berekening voorlopig niet aanvaard wordt en dat de voor september verwachte middelen worden gehandhaafd. Dit betekent natuurlijk dat de federale regering haar begroting maakt met de middelen waarin nu in haar begroting is voorzien. Een en ander betekent dus dat ze nu 8 miljard frank of 322 miljoen euro minder doorstort naar de deelstaten.

Als de federale begroting het huidige evenwicht blijft vertonen en de federale overheid dan in de loop van volgend jaar die middelen moet doorstorten, dan betekent dit dat zij afstevent op een tekort van meer dan 12 miljard frank. Ofwel krijgt u gelijk, ofwel krijgt de federale regering gelijk. Eén van de 2 begrotingen is wankel. Mijnheer de minister, u verschuift het probleem naar april volgend jaar. Wellicht zullen de federale verkiezingen dan hebben plaatsgegrepen en zullen we in een andere politieke situatie zitten. De begrotingscontrole is gepland voor maart of april. Eigenlijk legt u aan het parlement een begroting voor waarvan ik u zeg dat u dat geld van de federale overheid niet zult krijgen. De federale overheid beslist daarover, niet wij. Eens de rijksmiddelenbegroting en de dotaties zijn goedgekeurd, kunt u er niets meer tegen doen. U kunt kwaad worden, maar u hebt geen enkel instrument om daartegen in te gaan.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer Van Rompuy, u vergist zich. Conform de bijzondere financieringswet is de begroting van de Vlaamse regering gemaakt op basis van de economische begroting zoals ze is meegedeeld op 6 september. We zitten in de normale, orthodoxe begrotingsstrategie. Ik neem aan dat u als lid van het Vlaams Parlement het uitgangspunt deelt dat we ons baseren op de economische begroting van 6 september, en dat we over de onverwachte, onverklaarbare en bijzonder vreemde herziening van de definitieve parameters voor 2000 en 2001 het debat ten gronde aangaan.

We zullen de repercussies daarvan dragen, ofwel bij de budgetcontrole van de Vlaamse Gemeen-

schap, ofwel bij de budgetcontrole van de federale regering. Hierover deel ik uw mening. Het is het verhaal van de communicerende vaten. Ofwel zit de 8,18 miljard daar, ofwel zit ze bij ons. Op basis van wat er gebeurd is op 27 september, weiger ik dit te aanvaarden en mijn begroting te wijzigen. Als ik dat zou doen, vraag ik me af wat u dan zou zeggen. We zullen dit verdedigen. We hebben dit ahangig gemaakt op het overlegcomité, en we hebben dat ook met 3 andere dossiers gedaan. Ook het Aquafindossier moet nu eens definitief worden opgelost.

De heer Eric Van Rompuy : U zegt dat al 2 jaar.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer Van Rompuy, wie heeft daarover de politieke verantwoordelijkheid ? U moet ernstig blijven. De federale regering heeft de BTW-aanrekening van 6 percent herzien vanaf 1 januari 1993. Daarover gaat het. In die periode was u aan de macht, mijnheer Van Rompuy. Op 11 januari 2002 werd daartegen een vordering ingesteld. We proberen daartegen verzet aan te tekenen. Op basis van de courante rechtspraak denk ik dat er met die claim geen probleem is. Aan de andere kant moeten we, door het schrijven van de federale administratie in verband met de BTW, vanaf die datum 21 percent aanrekenen. Voor elke factuur stellen we een vordering in tegen de federale regering.

De Vlaamse regering heeft beslist om dit dossier vrij uitvoerig te documenteren en in te schrijven op de agenda van het overlegcomité. Op het moment dat iedereen er zich bewust van is dat we sneller een milieusanering moeten doorvoeren, dat we de kwelduivel van de wateroverlast moeten bestrijden, kan het niet dat de federale regering ons onheus behandelt en eenzijdig 21 percent aanrekent.

Mijnheer Van Rompuy, we kunnen lang onderhandelen, ook met de federale regering, maar we zullen blijven onderhandelen. Ondertussen is ook de minister van Leefmilieu klaar met een alternatief concept. Als de federale regering niet bereid is om die BTW terug naar 6 percent te brengen, stuurt de minister van Leefmilieu een nota met de herwerking van het aanrekeningsysteem van de investeringen in de waterzuivering, om tot een systeem van aftrekbaarheid te komen. Ik zou dat liever vermijden. Daarom heeft de Vlaamse regering een dading gevraagd aan de federale regering voor het Aquafindossier. Ik verwijs daarbij naar de persconferentie van de federale premier na de wateroverlast. Hij zei toen dat hieraan versneld een einde moet worden gemaakt.

Van Mechelen

Wat het Beaulieudossier betreft, zitten we in goed gezelschap. Het was de huidige voorzitter van het Vlaams Parlement die als toenmalig minister van Economie de kat de bel heeft aangebonden. Op 19 juli 1989 heeft de Vlaamse regering de opdracht gegeven om de NV Beaulieu Kunststoffen te dagvaarden bij exploit van 4 oktober 1989. Het ging om een inbreng van een dochter ten belope van 725 miljoen frank. Dit bedrag vormt de basis van de hoofdclaim die werd ingediend. Uiteindelijk heeft het Hof van Cassatie op 22 februari 2002 beslist dat een bedrag van 25,18 miljoen frank verplicht moet worden terugbetaald. Daarna beginnen er termijnen te spelen. Deze som staat op een geblokkeerde rekening. Het Vlaams Gewest heeft de advocaatkosten voor de hele procedure betaald. In totaal gaat het om 26.565 euro.

We vinden met andere woorden dat dit geld uitsluitend toekomt aan de Vlaamse regering en het Vlaams Gewest. Dit bedrag staat als ontvangst ingeschreven op de Vlaamse begroting, meerbepaald in het Hermesfonds. We zullen ook hierover een nota op tafel leggen in het overlegcomité.

Ten slotte wens ik nog even in te gaan op het probleem van de fiscale autonomie. Mijnheer Denys, in de aanloop naar de federale verkiezingen kunnen we dit debat niet meer uit de weg gaan. Op zijn vraag voor onze steun om de definitieve parameters vast te stellen, die nu nadelig zijn voor de gewesten en gemeenschappen, hebben we aan minister-president Van Cauwenberghe geantwoord dat hij in het dossier van de fiscale autonomie nooit onze kant heeft gekozen. Minister-president Dewael heeft dan ook aan minister-president Van Cauwenberghe geschreven dat hij moet kiezen voor een minder grote afhankelijkheid van dotaties – zeker voor de loongevoelige gemeenschappen – ofwel voor een ruimere fiscale autonomie. Hoe dat debat moet worden gevoerd, zal blijken in de volgende maanden. Het Vlaams Parlement is de plaats bij uitstek om mee die discussie te voeren.

Mijnheer De Reuse, het klopt dat het niet louter gaat om percenten. Fiscaliteit moet worden aanzien als een nieuw beleidsinstrument. Een van de meest recente voorbeelden, dat we ook bij de besprekingen over het programmadecreet naar voren zullen brengen, is het tijdelijk verlagen van de schenkingsrechten zodat geïmmobiliseerde bouwgronden sneller op de markt komen. Daarmee trachten we een deel van het probleem inzake de ruimtelijke ordening te verhelpen.

We mogen de fiscale autonomie niet langer bekijken als een zuiver gegeven van inkomsten. We moeten ze steeds meer trachten te activeren als een beleidsinstrument. Mijnheer de voorzitter, de commissie voor Financiën heeft een eerste bespreking gehouden over het rapport inzake de impact van de gezinsdimensie in de Vlaamse fiscaliteit. Uit het rapport blijkt dat we nog goed werk kunnen leveren, op voorwaarde dat er bij de besprekingen constant rekening mee wordt gehouden.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer de minister, u stelt dat u nu in een betere onderhandelingspositie zit ten aanzien van de Franstaligen om te praten over de fiscale autonomie. Vlaanderen is nu ook vragende partij voor meer middelen. Er zijn middelen die ons zullen worden ontnomen. De Franstaligen weten bovendien zeer goed dat het huidig dotatiesysteem voor hen veel voordeliger is dan de fiscale autonomie gebaseerd op de personenbelasting. Waarom hebben ze immers geweigerd de personenbelasting in grote mate te federaliseren ? Ze weten zeer goed dat Vlaanderen meer dan 60 procent van die belasting levert. Als we kijken naar de verdeling van de middelen voor de gemeenschappen en het onderwijs, dan krijgen we 30 à 35 miljard frank te weinig.

Deze discussie aangrijpen om meer fiscale autonomie te bekomen, is naïef. Het omgekeerde is waar. De Franstaligen beseffen beter dan ooit dat het systeem voor hen fiscaal voordelig is. Minister-president Van Cauwenberghe heeft er in de Franstalige pers al een aantal keer op gewezen dat hij zich niet bij de situatie neerlegt, maar dat hij het geld wil hebben, punt uit. De Vlaamse regering stelt echter dat ze de zaak nog eens zal bekijken en zal proberen een oplossing te vinden. U zegt niet radicaal dat u het geld moet hebben.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer Van Rompuy, wat u zegt, komt neer op een grenzeloos simplisme.

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer de minister, in tegenstelling tot de meesten hier, lees ik nog steeds de Franstalige pers. Ik getuig hier van de strategie die er wordt gevolgd.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer Van Rompuy, ofwel houdt de bijzondere financieringswet op met bestaan, net als het akkoord van 1995, ofwel worden beide nageleefd. Een andere keuze is er niet. De heer Van Cauwenberghe mag vragen of

Van Mechelen

eisen wat hij wil, ofwel zullen we de zaak in overleg wijzigen, ofwel doen we dat niet. Als we het akkoord niet wijzigen, dan moeten de bepalingen ervan worden uitgevoerd. Ik ben er zeker van dat de Franse Gemeenschap het traject dat werd vastgelegd in december 2000 over het stabiliteitspact, op geen enkele manier nog kan naleven. Wij zullen sneller rond de tafel zitten dan sommigen denken. Het middel van de stijgende impact van de fiscale capaciteit die nu in de financieringswet is ingeschreven, zal de volgende jaren in het voordeel van Vlaanderen beginnen spelen. Bij de begrotingsdiscussie zullen we de kans krijgen om dit aan te tonen. Vlaanderen zal via de stijgende fiscaliteit de middelen krijgen die het wenst.

Mijnheer Van Rompuy, de verleiding is groot om op een aantal van uw andere denksporen in te gaan en uw doemdenken te volgen, maar ik wil afronden. De voorbije jaren hebben we bewezen wat we waard zijn. Ook ik kom uit een gemeentebestuur en in tegenstelling tot vele collega's, vind ik de bespreking van de rekeningen veel interessanter dan de bespreking van de begroting. In Vlaanderen tonen we met de rekeningen aan dat we niet alleen vandaag, maar ook vroeger een heel ordentelijk budgettair beleid hebben gevoerd. Ik vraag u om in godsnaam op te houden met het doemdenken.

Eerst stelde u dat alles zou mislopen in 2001, vorig jaar beweerde u dat alles zou mislopen in 2002 en nu beweert u hetzelfde over 2003 ! De Vlaamse regering heeft bij de budgetcontrole van 2002 duidelijk bewezen dat we onze verantwoordelijkheid opnemen als dat nodig is. We zullen ook vertellen op welke punten we zullen ingrijpen en waar nodig zullen we recurrente maatregelen nemen. We beschikken nog over voldoende mogelijkheden in de Vlaamse begroting om dergelijke maatregelen te treffen – en dit zal mijn voorganger niet ontkennen.

De discussie over de SERV-besprekingen is heel interessant. Ik was maandag niet aanwezig tijdens het overleg over een nieuw tewerkstellingsakkoord. Dit is een verhaal van de kip en het ei. Ofwel wordt op de klassieke manier gewerkt met enveloppen en verdelen de partners, de werknemers en werkgevers, de som onder elkaar. Ofwel responsabiliseren we de sociale partners in Vlaanderen en vragen we hen om voorstellen op tafel te leggen. Het zal dan onze plicht zijn om te bekijken of we die voorstellen honoreren. We zijn zeker bereid om de uitdaging aan te gaan. We kunnen echter niet ingaan op de gemakzuchtige vraag naar

centen, waarover later zou worden beslist wat ermee wordt gedaan. Ik steun de visie van de minister-president dat dit geen manier van werken is, voor 200 procent. Vlaanderen heeft dit niet nodig om door het economisch reces te geraken. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer de voorzitter, ik kondig alvast een motie aan.

Mijnheer de minister, over het laatste punt zullen we het nog hebben tijdens de bespreking van de begroting.

Andere lidstaten worden met dezelfde economische problemen geconfronteerd. Vlaanderen heeft nog een aantal bijkomende handicaps omdat het afhankelijk is van de internationale economische evolutie. Het is vreemd dat u in dergelijke situatie zelf geen voorstellen doet, maar dat u dat vraagt aan de sociale partners. De vermindering aan arbeidsplaatsen heeft te maken met een verlies aan competitiviteit en een gebrek aan bepaalde kwalificaties. Er is een terugval van de technologie. De middelen daarvoor zijn onvoldoende om ons op Europees niveau te helpen. De regering vraagt de partners voorstellen te doen en neemt daardoor haar verantwoordelijkheid niet.

Wie durft zeggen dat de werkloosheid stijgt, doet aan doemdenken. Wie de waarheid zegt, is een verzuurd type. Alleen de goednieuwsshow mag worden gebracht. Mag het parlement niet uitgaan van de reële problemen van de mensen ? U toont uw onmacht door de partners te vragen om voorstellen te doen. De instrumenten die u hebt, gebruikt u onvoldoende en u hebt de middelen niet om ze te gebruiken.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer Van Rompuy, het is misschien interessant om een actualiteitsdebat te houden over het economische klimaat en de maatregelen die werden genomen, worden genomen en zullen worden genomen. Ik geef een voorbeeld. We hebben maatregelen genomen om de auto-assemblage in Vlaanderen te stimuleren. Bedrijven als General Motors in Antwerpen en Ford Genk hebben hun tewerkstelling behouden. Volvo Gent is zelfs aan het uitbreiden.

De telecomsector zit in een diepe crisis. Deutsche Telekom en France Telecom hebben gigantische schulden opgebouwd. Het spreekt voor zich dat bedrijven als Alcatel, Siemens en Philips daardoor in

Van Mechelen

problemen geraken. Er worden besprekingen gevoerd met die bedrijven, maar minister Gabriëls pleit voor discretie. Zeggen dat deze Vlaamse regering niet bezig is met die problemen, is onjuist en intellectueel oneerlijk. Ik daag u uit om ons daarover te interpellieren en we zullen u van antwoord dienen.

De voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren : We zijn voorvechters van correcte voorlichting. Noem dit een goed-nieuwsshow, maar de bevolking weet waarover het gaat. De bevolking kan analyseren en synthetiseren en heeft alle baat bij correcte voorlichting. Daar staan we ook op. Maar tussen correcte informatie geven en alles zwart voorstellen, is een groot verschil.

De voorzitter : De heer De Reuse heeft het woord.

De heer Herman De Reuse : Onze fractie zal een motie neerleggen.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? *(Neen)*

Met redenen omklede moties

De voorzitter : Door de heren De Roo en Van Rompuy en mevrouw Demeester, door de heren van den Abeelen en Denys, door de heer Vandebroeke en door de heer De Reuse werden tot besluit van deze interpellaties met redenen omklede moties aangekondigd. Ze moeten uiterlijk vrijdag 25 oktober 2002 om 17 uur zijn ingediend.

Het parlement zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

VERZOEKSCHRIFT betreffende de samenwerking met het Comité voor Bijzondere Jeugdzorg Halle-Vilvoorde

– 1346 (2002-2003) – Nr. 1

Verslag

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen over het verzoekschrift betreffende de samenwerking met het Comité voor Bijzondere Jeugdzorg Halle-Vilvoorde.

Mevrouw Becq, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Sonja Becq, verslaggever : Ik wil heel kort verslag uitbrengen, om niet te moeten zeggen dat we voor alles naar het schriftelijk verslag verwijzen. Het verzoekschrift ging over de plaatsing van kinderen in een pleeggezin. De aangehaalde problematiek had betrekking op de onderlinge relaties tussen kind, biologische ouders en pleegouders en op de vraag naar de rechten en de positie van pleegouders in zo'n situatie. Wij hebben geconcludeerd dat die relaties inderdaad verder moeten worden onderzocht en dat er op federaal vlak werk moet worden gemaakt van een statuut voor pleeggezinnen. Tegelijkertijd moeten we ook op Vlaams niveau nagaan wat de mogelijkheden van inspraak van pleegouders kunnen zijn.

De voorzitter : Mevrouw Van Den Heuvel, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Ria Van Den Heuvel, verslaggever : Ik heb daar niets aan toe te voegen.

De voorzitter : Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie ? *(Instemming)*

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

HULDE

De voorzitter : Dames en heren, het is vandaag de laatste maal dat wij de heer Laverge in ons parlementair midden hebben. Bij brief van 10 oktober 2002 deelt hij mij inderdaad mee dat hij om persoonlijke redenen zijn ontslag aanbiedt als Vlaams volksvertegenwoordiger vanaf 5 november 2002.

Zeventien jaar, Jacques, hebt u deel uitgemaakt van onze parlementaire assemblée. In het begin was dat nog vanuit een federaal mandaat, zoals verschillende van ons. Bij de verkiezingen van 1985 werd u in het kiesarrondissement Kortrijk-leper verkozen tot senator en dat bleef u tot 1995. In dat jaar hadden voor de eerste maal afzonderlijke verkiezingen plaats voor het federale parlement en voor het Vlaams Parlement. U koos resoluut voor de Vlaamse bevoegdheden.

Uw bijzondere belangstelling voor het economische gebeuren zal daar zeker en vast niet vreemd aan zijn. Na de wetenschappelijke richting te hebben doorlopen aan het Sint-Jozefsinstituut in Kortrijk behaalde u het licentiaatsdiploma in de handels- en financiële wetenschappen aan de Universiteit van Antwerpen en volgde u nog een opleiding in de economische en politieke wetenschappen aan de Sorbonne in Parijs. Beroepsmatig profileerde u zich vervolgens als bestuurder van vennootschappen.

Het verwondert mij dan ook niet dat u van meet af aan vast lid bent geweest van de commissie voor Economie en Werkgelegenheid en dat u daarvan als voorzitter van 1988 tot 1995 bovendien zeven jaar lang de drijvende kracht bent geweest. Ik heb u zelf goed gekend als voorzitter van de Commissie voor Economie toen ik van 1988 tot 1992 zelf de eer had Vlaams minister van Economie te zijn. Ik apprecieerde uw terreinkennis. Toen het Vlaams Parlement in 2000 bijvoorbeeld een onderzoek instelde naar de toekenning van de scheepskredieten, kon deze commissie van onderzoek ook alvast op uw medewerking rekenen. Die actieve en ondernemende ingesteldheid willen u en uw fractie vandaag uitdragen.

Toch zag u economie en werkgelegenheid niet als een afgesloten eiland, maar plaatste u die bekommernissen in een breder perspectief. Zo was u van 1985 tot 1989 vast lid van de commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud, een beetje de omgrenzing van het economische initiatiefrecht, als ik mij zo mag uitdrukken. Anderzijds is een kleine economie zoals de Vlaamse noodgedwongen aangewezen op het buitenland, wil ze niet verworden tot een ach-

tergebleven autarkie. Die Europese en internationale context brachten u van 1988 tot 1992 in de Raadgevende Parlementaire Beneluxraad en daarna tot 1995 in de assemblée van de West-Europese Unie en in de parlementaire vergadering van de Raad van Europa.

Sinds 1995 zetelt u ook als vast lid in de commissie voor Buitenlandse en Europese aangelegenheden.

Als plaatsvervangend lid springt u uw collega's geregeld bij in de commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie, en – hoe kan het ook anders voor de gewezen voorzitter van KV Kortrijk – in de commissie voor Cultuur, Media en Sport. Tot slot bent u nog voorzitter van onze commissie voor Vervolgingen. Dat is geen zware dagtaak, en dat is maar goed ook.

Voor dit alles hebt u, Jacques, u al die jaren onvermoeibaar ingezet. Daarvoor betuig ik u namens alle collega's en alle Vlamingen mijn oprechte dank. Ik wens u en de uwen nog vele jaren, een welverdiende rust en een goede gezondheid.

Het ga u goed. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, mevrouw, Jacques heeft met zeer velen van ons in verschillende parlementen gediend. Zeer velen van ons hebben in die jaren van kameraadschap en vriendschap Jacques leren waarderen op verschillende vlakken. We hebben hem leren waarderen als mens, als collega en als partijgenoot die met verve de liberale standpunten verdedigde, als uitmuntend parlamentslid en als iemand die zijn ideeën met een zeer grote dossierkennis wist te onderbouwen.

Hij is erin geslaagd om een perfecte symbiose te realiseren tussen de economie en het sociale, tussen welvaart en welzijn. Volgens alle leden van onze fractie vervult hij een voorbeeldfunctie als vertegenwoordiger van het sociaal liberalisme. We zijn hem daarvoor dankbaar. We zijn fier op hem, en u moet dat weten, Jacques. U moet ook weten dat we al uw verdiensten niet kunnen vermelden zonder daar ook uw echtgenote bij te betrekken. We zullen u echt missen. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Laverge heeft het woord.

De heer Jacques Laverge (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, u kunt begrijp-

Laverge

pen dat ik met enige emotie van u afscheid neem. Ik herinner me nog levendig het begin van mijn politieke carrière. Toen ik in 1976 als fractieleider in de gemeenteraad van Kortrijk aan mijn politieke loopbaan begon, heb ik nooit durven denken en dromen dat ik vandaag, ongeveer 25 jaar later, afscheid zou nemen als Vlaams volksvertegenwoordiger. Het doet deugd om zo veel woorden van steun en dank van de collega's in het parlement te ontvangen.

Vandaag stel ik vast dat mijn bijdrage aan de Vlaamse politiek niet onopgemerkt is gebleven. Daar was het mij van bij de aanvang in 1976 ook om te doen. Ik wou een bepaalde stem in de lokale, provinciale en nationale politiek brengen. Het is een stem die volgens mij evenveel waard is als elke andere : de stem van de Vlaamse ondernemer. Ik heb het als liberaal steeds voor de kleine en grote Vlaamse ondernemer opgenomen. Ik heb dit niet gedaan omdat ik daar iets bij te winnen had, en zeker niet omdat ieder liberaal politicus dat volgens een voorbijgestreefd politiek dogma zou moeten doen, maar wel omdat ik oprecht meen dat het bedrijfsleven de motor is en blijft van onze samenleving. Het ondernemerschap in Vlaanderen levert welvaart en welzijn op voor de hele bevolking. Het levert tewerkstelling en groei, overheidsinkomsten, dynamiek en vooruitgang. Vanuit die visie heb ik als gemeenteraadslid, provincieraadslid, senator en Vlaams volksvertegenwoordiger getracht om het Vlaams ondernemerschap in Vlaanderen een stem in de politieke besluitvorming te geven.

De individuele belangen van de ondernemer zijn volgens mij onlosmakelijk verbonden met de collectieve belangen van de samenleving waarin de onderneming actief is. Daarom heb ik ook geen moeite gehad om het voor het bedrijfsleven op te nemen. Op die manier leverde ik per definitie ook een bijdrage tot de verbetering van de Vlaamse samenleving, de welvaart en het Vlaams welzijn.

Ik verdedigde deze visie ook vanuit een constructieve invalshoek. Degenen die mij kennen, weten dat ik werkgevers en werknemers niet als opposanten in een debat beschouw. In mijn eigen ondernemingservaringen zocht ik steeds naar een gezamenlijk optreden van werkgever en werknemer omdat beiden bij een dergelijk eensgezind optreden gebaat zijn. Ik zie beide actoren niet als tegenstanders, maar als medestanders die elkaar perfect aanvullen. Dat heeft Vlaanderen ook nodig. Ik verwijs naar een artikel van Stefaan Michiels in De Standaard : 'Wij, Vlamingen, hebben onze welvaart

niet te danken aan olievelden of gasbellen. Het is het resultaat van dagelijks hard werken. Dat Vlaanderen inzake welvaart een topositie heeft bereikt, betekent niet dat wij nu kunnen rentenieren. De welvaart is niet voor altijd verworven. Zij moet verdiend worden, iedere dag opnieuw. Als teveel mensen van de vruchten van de welvaart willen genieten zonder hiertoe bij te dragen, dreigt de welvaartsstaat onder zijn eigen gewicht te bezwijken.'

Collega's, ik roep jullie vandaag ook op om na mijn vertrek uit dit halfroond voor het Vlaams ondernemerschap verder te blijven vechten. Samen met de Vlaamse werknemer is de Vlaamse ondernemer een Siamese tweeling die van Vlaanderen heeft gemaakt wat het nu is, namelijk een plaats waar het goed is om te leven, te werken en te ontspannen. Ik roep iedereen op om het beter te doen en om de Vlaamse ondernemer en het Vlaams bedrijfsleven alle kansen te geven om in de toekomst dezelfde positieve bijdrage te leveren. Ik verwijs naar de gezamenlijke oproep van André en mezelf om een positief politiek debat te openen over een ruim ondernemerschap in Vlaanderen. Over alle aspecten van het ondernemerschap moet grondig worden nagedacht.

Mijnheer de voorzitter, mijn strijd voor het Vlaams ondernemerschap hield ook verband met mijn tweede bekommernis als politicus, namelijk het verdedigen van de regio Zuid-West-Vlaanderen. De stelling dat deze regio de meest ondernemende regio van Vlaanderen is, is echt geen overdrijving. Ik heb het dan ook niet moeilijk gehad om mijn bekommernissen als politicus op de bekommernissen van mijn regio te richten. Ik meen dat ik de stem van mijn regio in de loop van mijn politieke loopbaan steeds duidelijk heb laten horen.

Ik heb nooit verborgen dat ik een West-Vlaming en een Kortrijkzaan ben. (*Gelach*)

Met dezelfde energie en dynamiek heb ik het al die jaren voor mijn regio en voor mijn stad opgenomen. Deze regio speelt voor heel Vlaanderen een belangrijke rol. Dit mag in de rest van Vlaanderen worden erkend.

Ik heb steeds getracht trouw aan mijn principes te blijven. Ik hoop dat dit uit mijn optreden als lokaal, provinciaal, nationaal en Vlaams politicus is gebleken. Ik ben alleszins zeer fier op mijn doelstellingen. Ik ben tevens fier dat ik deze doelstellingen in het Vlaams Parlement hebben kunnen uiten en vorm hebben kunnen geven.

Laverge

Dames en heren, ik dank u allen voor de jarenlange samenwerking. Ik dank vooreerst mijn gewezen en huidige collega's in de VLD-fractie. Ik wil ook al de andere leden van deze assemblée en, in het bijzonder, de leden van de commissies waarvan ik actief lid was, bedanken. Het was een waar genoegen en een eer om samen met jullie deel uit te maken van het Vlaams Parlement en om samen met jullie Vlaanderen te dienen. *(Applaus)*

De voorzitter : Het incident is gesloten.

AANPASSING VAN HET STATUUT VAN HET PERSONEEL VAN HET ALGEMEEN SECRETARIAAT
Bespreking en stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de aanpassing van het statuut van het personeel van het Algemeen Secretariaat.

De bespreking is geopend.

Mevrouw De Maght-Aelbrecht, secretaris, heeft het woord.

Mevrouw De Maght-Aelbrecht, secretaris : Het gaat hier enkel om een tekstwijziging met betrekking tot de rekenplichtige kassier.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? *(Nee)*

De bespreking is gesloten.

Mag ik aannemen dat de aanpassing van het statuut van het personeel van het Algemeen Secretariaat eenparig is aangenomen ? *(Instemming)*

Dan is aldus besloten.

VOOR HERZIENING VATBARE BEPALINGEN VAN HET STATUUT VAN HET PERSONEEL VAN HET ALGEMEEN SECRETARIAAT
Bespreking en stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn overeenkomstig artikel 15.5 van het statuut van het personeel van het Algemeen Secretariaat de voor herziening vatbare bepalingen van het statuut van het personeel van het Algemeen Secretariaat.

De bespreking is geopend.

Mevrouw De Maght-Aelbrecht, secretaris, heeft het woord.

Mevrouw De Maght-Aelbrecht, secretaris : De lijst van voor herziening vatbare bepalingen werd op de banken rondgedeeld. Ik hoop dat hij door de vergadering wordt goedgekeurd.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? *(Nee)*

De bespreking is gesloten.

Mag ik aannemen dat de door het Bureau aangegeven bepalingen van het statuut van het personeel van het Algemeen Secretariaat eenparig voor herziening vatbaar zijn verklaard ? *(Instemming)*

Dan is aldus besloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen opnieuw bijeen op woensdag 6 november 2002 om 14 uur.

Geen bezwaar ? *(Instemming)*

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17 uur.*
